

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติความระเบียบวินัยของนักเรียน
โรงเรียนบ้านตม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ทอมะนาวี ทอมะถิ

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิชาตามศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการ บริหารศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

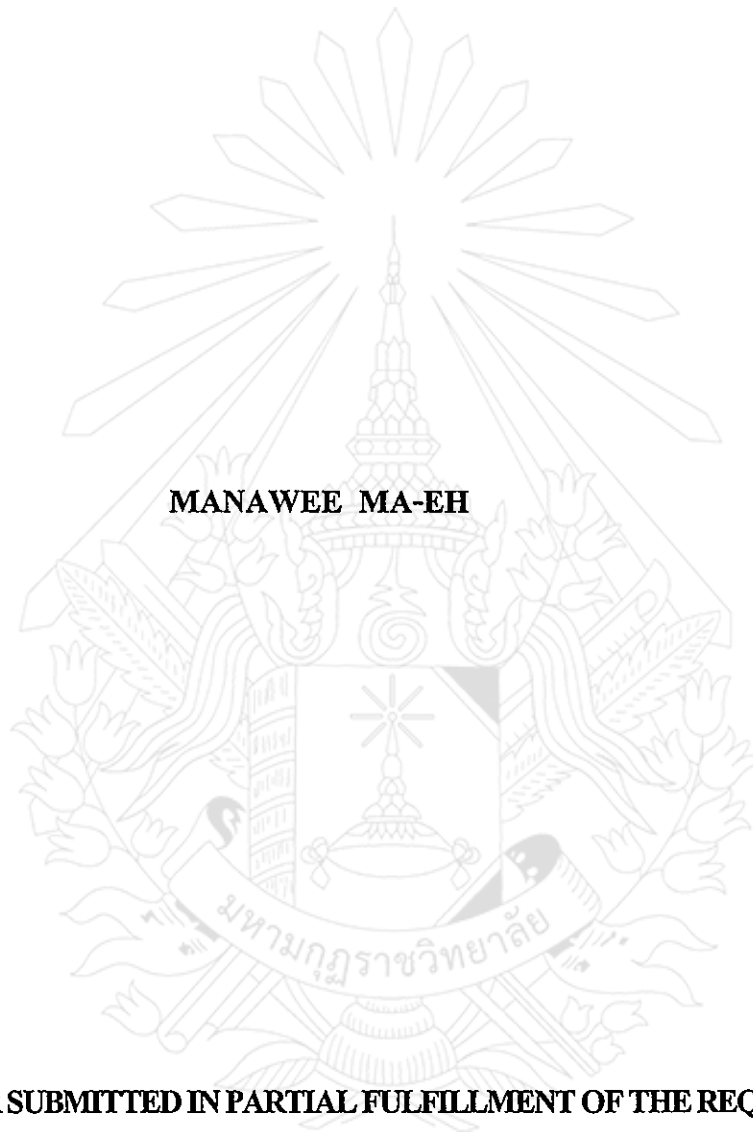
พุทธศักราช ๒๕๕๓

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน
โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๓

**PARENTS' OPINIONS TOWARDS DISCIPLINE OBEDIENCE OF
STUDENTS IN BANSAMONG SCHOOL, NATHAWI DISTRICT,
SONGKHLA PROVINCE**

MANAWEE MA-EH

A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS

FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS

DEPARTMENT OF EDUCATIONAL MANAGEMENT

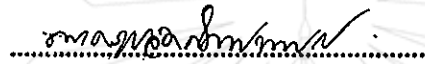
GRADUATE SCHOOL

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

B.E. 2553 (2010)

หัวข้อสารนิพนธ์ : ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของ
นักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา
ชื่อนักศึกษา : หมะนาวี หมะอิ
สาขาวิชา : การจัดการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาคม วัตไร่สง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : อาจารย์บุญสูง ทองเอียง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

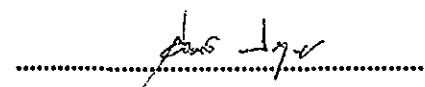
คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาคม วัตไร่สง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์บุญสูง ทองเอียง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สุกิจ ชัยมุสิก)

..... กรรมการ
(ดร.ส่งศรี ชมภูวงศ์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : Parents' Opinions towards Discipline Obedience of Students in
Bansamong School ,Nathawi District, Songkhla Province

Student's Name : Mr. Manawi Ma-eh

Department : Education Management

Advisor : Asst.Prof.Dr.Arkorn Vattthaisong

Co-Advisor : Lect. Boonsong Thong-iang

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanaviriyajarn
..... Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Thematic Committee

P. Sampipattanaviriyajarn
..... Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

A. Vattthaisong
..... Advisor
(Asst.Prof.Dr.Arkorn Vattthaisong)

BoonSong Thong
..... Co-Advisor
(Lect. Boonsong Thong-iang)

S. Chaimusik
..... Member
(Asst. Emeritus. Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

S. Chomphuwong
..... Member
(Dr.Songsri Chomphuwong)

หัวข้อสารนิพนธ์	: ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา
ชื่อนักศึกษา	: หมะนาวี หมะอิ
สาขาวิชา	: การจัดการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาคม วัคไซสง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: อาจารย์บุญสูง ทองเอียง
ปีการศึกษา	: 2553

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครองที่มี เพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง ตำบลปลักหนู อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ประจำปีการศึกษา 2551 จำนวน 130 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางเจี๊และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 97 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การทดสอบค่าที (t - test) และการทดสอบค่าเอฟ (F - test)

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย
- 2) จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างก็อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ อยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนแต่งกายไม่สะอาด และไม่ถูกระเบียบของโรงเรียน นักเรียนไม่มีความเคารพต่อผู้ใหญ่ ไม่รู้จักให้อภัย นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ที่ได้รับมอบหมาย แนวทางแก้ไข พบว่า ควรมีการเน้นในเรื่องการรักษาความสะอาดของชุดนักเรียน ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีการใช้กริยามารยาทที่สุภาพอ่อนโยน ควรมีการสร้างนิสัยในการรับผิดชอบให้นักเรียนคิดเป็นนิสัย

Thematic Title : **Parents' Opinions towards Discipline Obedience of Students in Bansamong School ,Nathawi District, Songkhla Province**

Student's Name : **Manawee Ma-eh**

Department : **Education Management**

Advisor : **Asst. Prof. Dr.Arkorn Vatthaisong**

Co - Advisor : **Lect. Boonsong Thong-iang**

Academic Year : **B.E. 2553 (2010)**

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows: 1) To study parents' opinions towards disciplinary regarding of students in Bansamong school, Nathawi District, Songkhla Province. 2) To compare parents' opinions towards disciplinary regarding of students in Bansamong school, Nathawi District, Songkhla Province in terms of genders, ages, and degree of education as differently 3) To study the suggestions concerning problems and resolutions towards disciplinary regarding of students in Bansamong school, Nathawi District, Songkhla Province, the sample's group for this research were parents of students in Bansamong school, Plaknu subdistrict, Nathawi District, Songkhla Province in academic year 2008 at the number of 130 person, sample size by Krejcie and Morgan's table, got the sample at the number of 97 persons, simple random sampling was used, the data collective instrument was questionnaire, the statistical analysis by percentage, arithmetic mean, standard deviation, t.test, and F.test.

The results found that:

1) The parents' opinions towards disciplinary regarding of students in Bansamong school, Nathawi District, Songkhla Province by including was at low level, identified in terms of genders, ages, and degree of educations were at moderate level when considered in each aspects found that dressing aspect, behavior aspect were at low level but responsibility aspect was at moderate level.

2) The comparative results of parents' opinions towards disciplinary regarding of students in Bansamong school, Nathawi District, Songkhla Province in terms of genders, ages, degree of educations were not different as statistical significance at .05.

3) The suggestions concerning problems and resolution towards disciplinary regarding of students in Bansamong school, Nathawi District, Songkhla Province found that the students were not dressing to follow the school's rules, no respect to elders, no compromise, no responsibility. The resolutions found that there should be regarded in dressing of students, there should be campaign about to be a good habit, ant responsibility.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษา
สงขลา สถาบันที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณ พระเทพวินยาภรณ์ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหามกุฏราช
วิทยาลัย ผศ.ดร.อาคม วัชโรสง อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์บุญญสง ทองเอียด อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
ในการให้การแนะนำเสนอแนะและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่อย่างดีมา
โดยตลอดตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จเรียบร้อย ตลอดจนคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ คณาจารย์ทุกท่าน
ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาการความรู้ต่างๆ ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยสามารถทำงานวิจัยนี้สำเร็จลงได้
ด้วยดี

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมา
โสกราชทุกท่าน ที่ให้การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็น
อย่างสูง

ขอขอบคุณเพื่อนๆ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา และคณะอื่นๆ ที่คอยให้ความ
ร่วมมือ ให้คำแนะนำที่ดี ซึ่งเป็นประโยชน์ในด้านการพัฒนาและการดำเนินชีวิตของผู้วิจัย ตลอดจน
ผู้มีอุปการคุณทุกท่าน รวมทั้งขอบคุณขอขอบคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี
จังหวัดสงขลา และผู้ปกครองนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือและเสียสละเวลาในการการให้ข้อมูล
ที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้ ด้วยความหวังดีเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งทำให้สารนิพนธ์เป็นผลสำเร็จ
ลงด้วยดี

ขอกราบขอบคุณ บิดา มารดา ผู้ประเสริฐที่สุด ซึ่งคอยให้กำลังใจให้ลูกประสบความสำเร็จ
อยู่เสมอและเสริมกำลังใจตลอดมา พร้อมญาติพี่น้องทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจด้วยดี
เสมอมา

จากการทำวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ บิดา-มารดา ครูอาจารย์ ผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่มีส่วน
ช่วยเหลือในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้

หมะนาวี หมะอิ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ณ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	4
1.6 คำนียามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	8
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน	15
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียน	17
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน	18
2.6 บทบาทหน้าที่ของของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง	23
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	34

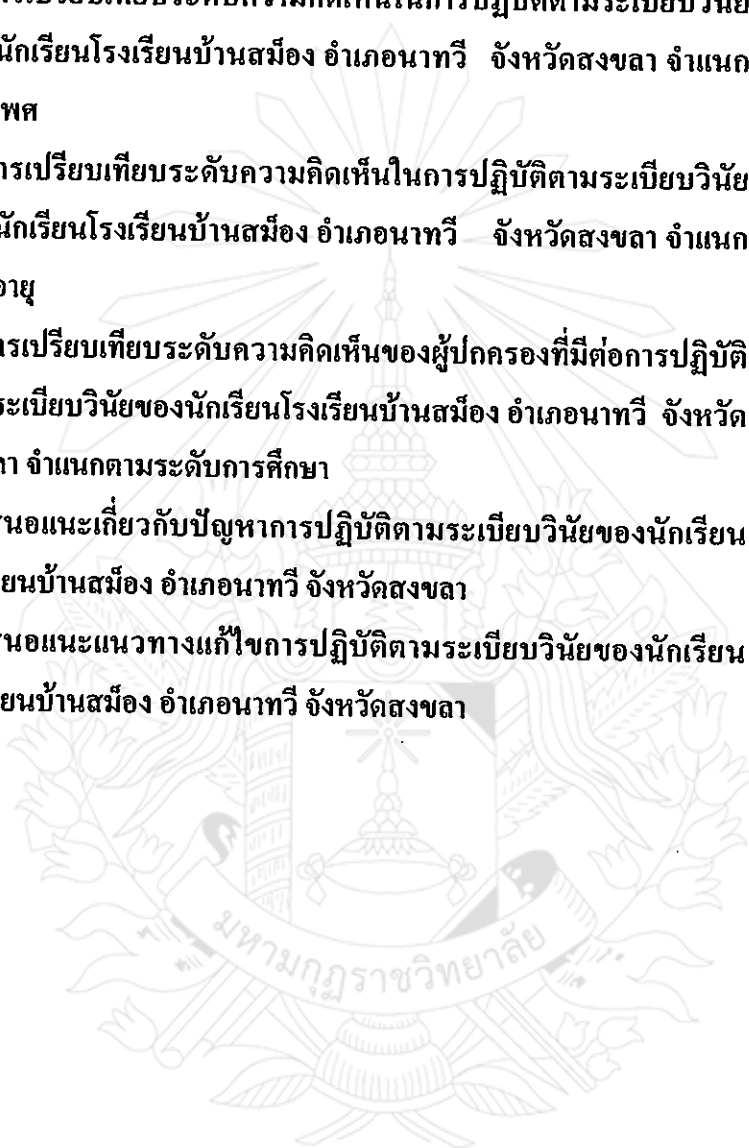
	๗
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	35
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	35
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	36
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	37
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4.2 ขั้นตอนการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	42
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา	44
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา	48
ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน	65
ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา	68
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70

	๗
5.1 สรุปผลการวิจัย	71
5.2 อภิปรายผล	73
5.3 ข้อเสนอแนะ	77
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	77
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	78
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	84
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	85
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	87
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย	91
ภาคผนวก ง ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโรงเรียนบ้านสมเือง	93
ภาคผนวก จ แบบสอบถาม	98
ภาคผนวก ฉ ค่า IOC ของแบบสอบถาม	105
ประวัติผู้วิจัย	108

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	42
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	42
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	43
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวม	44
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านการแต่งกาย	44
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความประพฤติ	45
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความรับผิดชอบ	47
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวมของผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ	48
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านการแต่งกายของผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ	48
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความประพฤติของผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ	49

- ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความรับผิดชอบของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับการศึกษา 64
- ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ 65
- ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ 66
- ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา 67
- ตารางที่ 4.23 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา 68
- ตารางที่ 4.24 ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา 69

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

หน้า

34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมมนุษย์จะอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขนั้นเนื่องมาจากความมีระเบียบวินัยในสังคม การสร้างระเบียบวินัยในสังคมจึงจำเป็นต้องวางรากฐานให้กับสมาชิกในสังคมตั้งแต่วัยเด็ก การให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในเรื่องระเบียบวินัย จึงเป็นช่วงสำคัญอย่างยิ่งที่จะให้เด็กซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม และเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตเรียนรู้แนวทางในการปฏิบัติตาม วินัยในโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนเพราะ โรงเรียนเปรียบเสมือนแบบจำลองบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในสังคมให้นักเรียนฝึกฝน และนักเรียนจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในภายหน้า โดยการชี้แจงและตกลงด้วยเหตุผลของครูในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กยอมรับในข้อตกลงนั้นๆ รวมไปถึงการฝึกอบรมที่ครูเสริมเข้าไปตลอดเวลาที่สอนเนื้อหาวิชาการ

โรงเรียนเป็นหน่วยของสังคมหน่วยหนึ่ง ที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชน ซึ่ง การศึกษาเป็นปัจจัยในการพัฒนาคนและคนที่พัฒนาแล้วจะเป็นพื้นฐานที่จะพัฒนาทุกสิ่งทุกอย่าง ให้เจริญก้าวหน้า ดังนั้นการศึกษาขั้นพื้นฐานถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในสังคมไทยในปัจจุบัน มีสัญญาณบ่งชี้ว่า มีความซับซ้อนยุ่งยาก เป็นผลกระทบมาจากปัญหาทางจริยธรรม อันได้แก่การ ขาดวินัย การฝึกค่านิยมเชิงวิถุมากกว่าค่านิยมเชิงจิตนิยมและละเมียดลิตพิถีต่างๆ ความไม่เสมอภาค การขาดความตระหนักถึงความสำคัญในสิทธิเสรีภาพของตนเอง¹ การที่นักเรียนขาดระเบียบวินัยมี สาเหตุมาจากตัวนักเรียนเอง ครอบครัว เพื่อน ครูหรือสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เด็กอาศัยอยู่ ให้ ทัศนคติปัจจัยที่ทำให้นักเรียนขาดระเบียบวินัยมี 5 ประการคือ ประการแรกสภาพครอบครัวที่ไม่ สมบูรณ์ ครอบครัวแตกแยก ครอบครัวมีสมาชิกมากเกินไป ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวตกต่ำ ประการที่สองปัจจัยทางด้านโรงเรียน เช่น ครูบังคับ ไม่ได้รับความยุติธรรมจากครู จำนวนนักเรียน มีมากเกินไปจนครูดูแลไม่ทั่วถึง ประการที่สามสาเหตุมาจาก โรงเรียนเคร่งครัดในระเบียบ กฎเกณฑ์

¹กรมวิชาการ, กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัย และประชาธิปไตย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541), หน้า 5.

และข้อบังคับมากขึ้นไป ประการที่สี่ทางโรงเรียนและผู้ปกครองไม่ได้รับการประสานงานและให้ความร่วมมือในการสร้างเสริมวินัยให้แก่เด็กและประการที่ห้าสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม²

โรงเรียนบ้านสมเือง ตำบลปลักหนู อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา เป็นโรงเรียนภาครัฐเปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทางโรงเรียนได้มีการดำเนินการจัดโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนอย่างต่อเนื่อง คือ โครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและโครงการส่งเสริมประชาธิปไตย จากการดำเนินการโครงการดังกล่าวข้างต้น พบว่า ยังมีนักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ประพฤตินั้นไม่เป็นไปตามระเบียบวินัยที่โรงเรียนกำหนดไว้ เช่น การเข้าแถวไม่เป็นระเบียบ ขาดความรับผิดชอบหน้าที่ ทิ้งขยะไม่เป็นที่ แต่งกายไม่เรียบร้อย ทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน มาโรงเรียนสาย เป็นต้นการประพฤตินั้นระเบียบวินัยของนักเรียนจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจควรที่จะศึกษาโดยละเอียดเพื่อจะได้แนว ทางในการแก้ไขปรับปรุงโดยอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ระเบียบวินัยเป็นกฎเกณฑ์ที่ควบคุมความประพฤติของมนุษยชาติให้ดำรงชีวิตในสังคมเป็นไปอย่างราบรื่นและปกติสุข การปลูกฝังให้นักเรียนมีระเบียบวินัยในการดำรงชีวิตในสังคมนั้นมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเองมากที่สุด โดยมักจะสอดแทรกเข้ากับการเรียนการสอน การอบรมสั่งสอน ครูจึงเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อการเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ให้แก่ นักเรียน ครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติเพื่อที่นักเรียนจะได้นำไปปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิต นอกจากนี้ บุคคลที่มีส่วนในการสนับสนุนและส่งเสริมให้กิจกรรมต่างๆ ภายในโรงเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ และประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ ผู้บริหารโรงเรียน เพราะเป็นผู้มีบทบาทในการนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติ ช่วยส่งเสริมความมีระเบียบ แต่ถ้านักเรียนได้รับการส่งเสริมอุปนิสัยในทางที่ถูก โดยเฉพาะระเบียบวินัย จะช่วยลดปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนและส่งผลไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติต่อไป

²เชาวน์ มณีวงศ์, การบริหารกิจการนักเรียน, (ม.ป.ท., 2545), หน้า 170-174.

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครองที่มี เพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน

1.3.2 ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน

1.3.3 ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง ตำบลปลักหนู อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ประจำปีการศึกษา 2551 จำนวน 130 คน

1.4.2 ขอบเขตของเนื้อหา

ได้แก่ ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

1.4.1.1 ด้านการแต่งกาย

1.4.1.2 ด้านความประพฤติ

1.4.1.3 ด้านความรับผิดชอบ

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ สถานที่โรงเรียนบ้านสมเือง ตำบลปลักหนู อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.5.1 ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครองที่มี เพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

1.5.4 ทำให้สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ต่อไป

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

วินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ สำหรับควบคุมความประพฤติทางกาย วาจา ของคนในสังคมให้เรียบร้อยดีงาม เป็นแบบแผน อันหนึ่งอันเดียวกัน จะได้อยู่ร่วมกันด้วยความสุขสบายไม่กระทบกระทั่งซึ่งกันและกัน วินัยช่วยให้คนในสังคมห่างไกลจากความชั่วทั้งหลาย การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เหล่า ถ้าขาดระเบียบวินัย ต่างคนต่างทำตามอำเภอใจ ความขัดแย้งและถกเถียงก็จะเกิดขึ้น ยิ่งมากคนก็ยิ่งมากเรื่อง ไม่มีความสุขสบาย การงานที่ทำก็จะเสียผลดอกไม้จำนวนมากที่วางไว้ร่วมกัน หากวางอยู่ระเกะระกะกระจัดกระจาย ก็จะด้อยค่าลง ทั้งยังทำให้กรงรังอีกด้วย แต่เมื่อเรานำดอกไม้เหล่านี้มาร้อยรวมเข้าด้วยกันด้วยเส้นด้าย ดอกไม้เหล่านี้ ก็จะกลายเป็นพวงมาลัยอันงดงาม เหมาะที่จะนำไปประดับตกแต่งให้เจริญตาเจริญใจ ถ้าประชาชนแต่ละคน เป็นเสมือนดอกไม้แต่ละดอก เส้นด้ายที่ใช้ร้อยดอกไม้ ให้รวมกันอยู่อย่างมีระเบียบงดงามนั้น ก็เปรียบเสมือนวินัย วินัยจึงเป็นสิ่งที่ใช้ควบคุมคน ให้คนเราใช้ความรู้ความสามารถไปในทางที่ถูกที่ควร คือทำให้เป็นคน “ฉลาดใช้” นั่นเอง

ระเบียบวินัย หมายถึง ความสามารถในการควบคุมตนเองในการปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามเพื่อความสงบสุขในชีวิตแห่งตนและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมในที่นี้ หมายถึง การประพฤตินักเรียนเกี่ยวกับ 3 ด้าน คือ

ด้านความประพฤติ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่ปรากฏ เช่น การเคารพครู-อาจารย์ ไม่เล่นการพนัน ไม่ทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน ไม่เสพสิ่งเสพติด ทั้งขณะเป็นที่

ด้านการแต่งกาย หมายถึง พฤติกรรมเกี่ยวกับการแต่งตัว นักเรียนที่ไม่ฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียน เช่น สวมเครื่องแบบถูกต้อง ไม่ใส่เครื่องประดับ ทรงผมถูกต้อง

ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง การส่งงานตรงเวลา มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ) การส่งเสริมระเบียบวินัยของนักเรียน หมายถึง กิจกรรมกระบวนการ และการจัดการต่างๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยตามที่พึงประสงค์ในด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกายและด้านความรับผิดชอบ

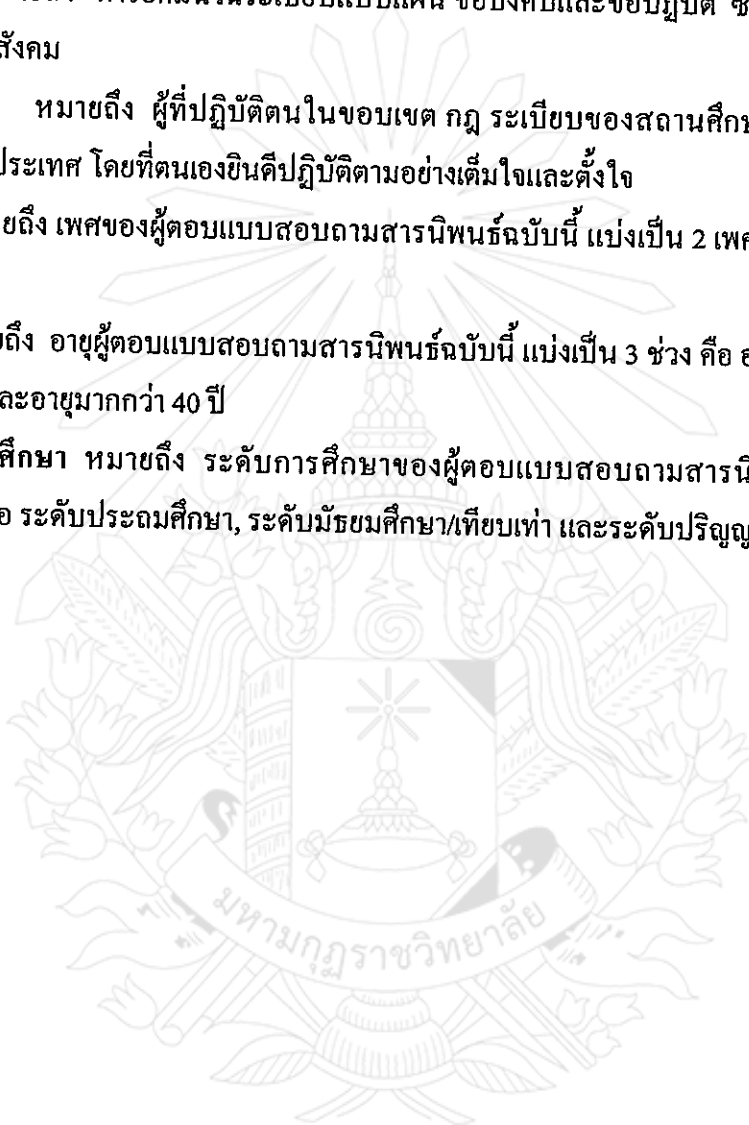
มีวินัย หมายถึง การยึดมั่นในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับและข้อปฏิบัติ ซึ่งมีทั้งวินัยในตนเองและวินัยต่อสังคม

ผู้ที่มีวินัย หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติตนในขอบเขต กฎ ระเบียบของสถานศึกษา สถาบัน/องค์กร/สังคมและประเทศ โดยที่ตนเองยินดีปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและตั้งใจ

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 เพศ คือ เพศชาย และเพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุผู้ตอบแบบสอบถามสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 ช่วง คือ อายุต่ำกว่า 30 ปี, อายุ 30 - 40 ปี และอายุมากกว่า 40 ปี

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา, ระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่า และระดับปริญญาตรีขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียน
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน
- 2.6 บทบาทหน้าที่ของโรงเรียนบ้านสมเือง
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความคิดเห็น (Attitude) ตามศัพท์ทางพระพุทธศาสนา คือ ความเห็น ซึ่งเป็นคำกลางๆ ความเห็นถูกจัดเป็นสัมมาทิฐิ ความเห็นผิดจัดเป็นมิจฉาทิฐิ ส่วนความคิดเห็นตามความเห็นของนักวิชาการนั้น มีความแตกต่างกันไป คำว่าความคิดเห็นได้ถูกจำกัดความ หรือให้ความหมายจากนักวิชาการหลายท่าน ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายว่า “ความคิดเห็น หมายถึง แนวความคิด”¹

¹ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542,(กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2546), หน้า 393.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ “ความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานที่ และอื่นๆ รวมทั้งทำที่ที่แสดงออกบ่งถึงสภาพของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง”²

ลัดดา กิตติวิภาค ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น คือ “ความคิดที่มีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ ซึ่งทำให้เกิดความพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาโต้ตอบในทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด”³

ประสาธ อิศรปริดา ได้ให้ความหมายของ ความคิดเห็นว่า “เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น และความรู้สึกหรือความจริง รวมทั้งความรู้สึกที่เราประเมินค่าออกมาทั้งในทางบวกและทางลบ”⁴

โสภา ชูพิกุลชัย และคนอื่นๆ ได้ให้คำจำกัดความของ ความคิดเห็นว่า “ความคิดเห็นเป็นการรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความเห็นและความจริง ซึ่งได้แก่ความรู้ต่างๆ รวมทั้งความรู้สึก ซึ่งเป็นการประเมินค่าทั้งบวกและลบ ซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวพันกัน ความคิดเห็นเมื่อได้ก่อรูปขึ้นมาแล้วยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้”⁵

พรณี ช. เจนจิต ได้ให้ความหมายว่า “ความคิดเห็นเป็นเรื่องของความรู้สึก ทั้งที่พอใจและไม่พอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันไป”⁶

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกที่เกิดจากความรู้สึกภายในต่างๆ ซึ่งความรู้สึกภายในนั้นอาจเป็นเพียงเจตคติ หรือความเชื่อ และค่านิยมเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่มีผู้ใดสังเกตหรือทราบได้นอกจากตัวของผู้นั้น แต่ความคิดเห็นเป็นพฤติกรรมภายนอกที่ผู้อื่น

²ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ความคิดเห็น : การวัดการเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ที่ระพัฒนา, 2526), หน้า 1.

³ลัดดา กิตติวิภาค, ความคิดเห็นทางสังคมเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์การพิมพ์, 2525), หน้า 1.

⁴ประสาธ อิศรปริดา, จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน, (กรุงเทพมหานคร : กราฟิกอาร์ต, 2523), หน้า 17.

⁵โสภา ชูพิกุลชัย และคนอื่นๆ , ยุทธวิธีและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและสังคมในทศวรรษหน้า, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525), หน้า 10-14.

⁶พรณี ช.เจนจิต, จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน, (กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, 2528), หน้า 288.

สามารถสังเกตเห็นและทราบอย่างชัดเจน ดังนั้น คนที่มีเจตคติหรือความเชื่อค่านิยมอย่างหนึ่งถ้าเขาไม่แสดงความคิดเห็นออกมาก็ไม่มีผู้ใดทราบได้เลยว่า เขามีเจตคติหรือความเชื่อค่านิยมอย่างไร⁷

จำนงรักษ์ อุดมเศรษฐ์ ได้กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่จะแสดงออกต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากสภาพแวดล้อมต่างๆว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และเป็นการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยแสดงออกทางการพูดหรือการเขียน ซึ่งในการแสดงออกนี้อาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องมือในการประเมินค่า ก่อนที่จะตัดสินใจหรือแสดงออกซึ่งในการแสดงออกความคิดเห็น อาจจะอยู่ในลักษณะเห็นด้วยมากหรือเห็นด้วยน้อยก็ได้⁸

อุทัย หิรัญโต ได้ให้ความเห็นว่า ความคิดเห็นของคนเรามีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินก็มีอย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคติ นั้นเป็นความคิดเห็นที่ลึกซึ้งและคิดตัวเป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็นทั่วไป ซึ่งมีประจำตัวบุคคลทุกคน ความคิดเห็นที่ลึกซึ้งและเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่าง จะมีอยู่ระยะสั้น เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้นได้ง่ายและสลายตัวเร็ว⁹

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง สภาวะด้านความคิดพร้อมของจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์สภาวะความพร้อมนั้น จะเป็นแรงกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคล ที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งอื่นๆ ซึ่งอาจจะเป็นการยอมรับหรือไม่ยอมรับก็ได้ และความคิดเห็นยังผลให้คนเราแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความคิดเห็นจากการแปลข้อเท็จจริงหรือสิ่งที่ได้เห็นมา แต่ลักษณะการแปลข้อเท็จจริงนั้น ย่อมเป็นไปตามทัศนคติของบุคคล และเมื่อคนนั้นถูกถามว่าทำไมจึงมีความคิดเห็นอย่างนั้น เขาจะพยายามให้เหตุผลไปตามที่เขาคิด

⁷กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527), หน้า 5.

⁸จำนงรักษ์ อุดมเศรษฐ์, “ความคิดเห็นของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่า”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2529, หน้า 5.

⁹อุทัย หิรัญโต, หลักสังคมวิทยา, (กรุงเทพมหานคร : โอเคียนสโตร์, 2522), หน้า 80 - 81.

จำรอง เงินดี ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า “เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ในลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ ความคิดเห็นนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นการแสดงออกของ ทัศนคติก็ได้ สังเกตและวัดได้จากคน แต่มีส่วนที่แตกต่างไปจากทัศนคตินั้นเข้าตัวอาจจะตระหนัก หรือไม่ตระหนักได้”¹⁰

บุญเรียง ขจรศิลป์ ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า หมายถึง “การแสดงออกทาง วาจาของเจตคติการที่บุคคลกล่าวว่าเขามีความเชื่อ หรือความรู้สึกอย่างไรเป็นการแสดง ความคิดเห็นของบุคคลดังนั้นการวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้”¹¹

ทวี เสรรมัญ ได้กล่าวว่า “ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกที่อยู่บนพื้นฐาน ของข้อเท็จจริงและทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นบุคคล กลุ่มบุคคล หรือ สถานการณ์ เป็นต้น ความคิดเห็นอาจจะเป็นไปในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อสิ่งนั้นก็”¹²

เสกสรร วัฒนพงษ์ ได้สรุปว่า “ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความเชื่อ ทัศนะ การวินิจฉัย การพิจารณาหรือการประเมินผลอย่างมีรูปแบบ โดยได้รับอิทธิพลมาจากทัศนะคติและ ข้อเท็จจริง ความรู้ที่มีอยู่ของผู้แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใด เรื่องหนึ่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์และ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ การแสดงความคิดเห็นอาจจะแสดงออกโดยการพูดหรือการเขียนก็ได้”¹³

นิตา สุวรรณประเทศ ได้กล่าวว่า “ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึก ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้านการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิม และประสบการณ์ที่ บุคคลได้รับ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็น”¹⁴

¹⁰จำรอง เงินดี, เอกสารคำสอนวิชาจิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534), หน้า 2.

¹¹บุญเรียง ขจรศิลป์, วิจัยทางการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร : พิชญาพริน ดิจ, 2534), หน้า 78.

¹²ทวี เสรรมัญ, “ความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการวิจัยทางสังคมศาสตร์”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2520, หน้า 4.

¹³เสกสรร วัฒนพงษ์, “ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการประสานงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทางหลวงกับเจ้าหน้าที่ตำรวจธรในพื้นที่ทางหลวงหมายเลข 34 บางนา – บางปะกง”, วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2542, หน้า 6.

¹⁴นิตา สุวรรณประเทศ, “ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาประชากรศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษา”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ), 2545, หน้า 15.

เรื่องเวทย์ แสงวัฒนา ได้กล่าวว่า “ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้”¹⁵

พนัส หันนาคินทร์ ได้กล่าวว่า “เมื่อคนเราได้แสดงความคิดเห็นอะไรออกมา เราจะเลือกเฉพาะสิ่งที่เราคิดว่าถูกต้องจากการประเมินด้วยเหตุผลของเราเองแล้วว่าดีที่สุดในที่สุด และด้วยความเชื่อว่าสิ่งนั้น เป็นความจริง ตามทางประเมินค่าของเราแล้ว”¹⁶

อุทัย หิรัญโต ได้สรุปว่า “มติหรือความคิดเห็นต่างๆ ของคนเรานั้นเกิดได้จากการพบปะสังสรรค์ประจำวันของคนเรา แต่คนเราก็มีภูมิหลังทางสังคมจำกัดอยู่ ภูมิหลังทางสังคมของแต่ละคน ย่อมเป็นผลถึงการที่คนเรากระทำตอบสนองต่อเหตุการณ์ และเกิดความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น เป็นต้นว่าในสมัยเริ่มสงครามโลกครั้งที่สอง ชาวไทยที่ได้รับการศึกษาจากยุโรป และอเมริกา ส่วนมากไม่เชื่อว่าญี่ปุ่นจะเป็นฝ่ายมีชัยในสงคราม พวกนี้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อญี่ปุ่น ส่วนคนหนุ่มสาวราษฎรสามัญทั่วไป นิยมญี่ปุ่น ราษฎรที่ได้รับการศึกษาคิดมีความคิดเห็นสนับสนุนอเมริกา และยุโรปมากกว่าราษฎรที่ได้รับการศึกษาน้อย”¹⁷

สุโท เจริญสุข ได้กล่าวว่า “ความคิดเห็นเป็นสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล อันเป็นผลให้บุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ เฉย ๆ”¹⁸

นพมาศ ชีรเวทิน ได้สรุปไว้ว่า “ความคิดเห็น เป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน ซึ่งเมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วทำให้เกิดผลและคนส่วนใหญ่ถือว่าเป็นสิ่งที่แสดง

¹⁵เรื่องเวทย์ แสงวัฒนา, “ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารกับอัตราการเพิ่มประชากรของไทย”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), 2522, หน้า 20.

¹⁶พนัส หันนาคินทร์, การสอนคำนิยามและวัฒนธรรม, (พิชญโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโลก, 2543), หน้า 27.

¹⁷อุทัย หิรัญโต, หลักสังคมวิทยา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2540), หน้า 27.

¹⁸สุโท เจริญสุข, จิตวิทยา : สำหรับอุดมศึกษาปัญญาชน, (กรุงเทพมหานคร : สุณีัยการพิมพ์, 2550), หน้า 58-59

ความในใจ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่นิยมกันทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพราะความคิดเห็นเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทางวิชาการ ได้หยิบยื่นให้แก่วงการเมืองและสังคม”¹⁹

กฤษณะ สันธุเดช ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ความคิดเห็นเป็นความเชื่อ หรือการพิจารณา ตัดสิน โดยบุคคล ซึ่งอาจไม่เป็นที่ยอมรับในแต่ละช่วงเวลา ความคิดเห็นนี้ไม่สามารถที่จะทดสอบ ความรู้และความจริงของความเชื่อมั่นของบุคคลได้ และต้องยอมรับว่าประชาชน โดยทั่วไปนั้นอาจ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป”²⁰

ขนิษฐา ธรรมเนียม ได้กล่าวว่า “ทัศนคติ เป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านคำพูดเป็นความ คิดเห็น ความคิดเห็นนี้เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้นถ้าเราต้องการวัดทัศนคติ เราก็ทำได้โดย การวัดความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ”²¹

จิตเกษม กุระวรรณ ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า “ความคิดเห็นหมายถึง ความ เชื่อ ความคิด ความประทับใจของแต่ละคนที่มีต่อเหตุการณ์ หรือข่าวสารต่าง ๆ โดยไม่ต้องพิสูจน์ หรือใช้เหตุผลประกอบการตัดสินใจนั้น ๆ ความคิดเห็นจะมีขอบเขตกว้างกว่าความรู้และสามารถ แสดงออกได้ต่างกัน”²²

¹⁹นพมาศ วีระเวคิน, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์, 2534), หน้า 139.

²⁰กฤษณะ สันธุเดช, “ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการ สำนักงานเขตดอนเมือง” ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์), 2538, หน้า 18.

²¹ขนิษฐา ธรรมเนียม, “ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย พ.ร.บ. ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 และ พ.ร.บ. คุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), หน้า 21.

²²จิตเกษม กุระวรรณ, “ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพโรงเรียนหาดใหญ่ วิทยาลัย”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์), 2541, หน้า 5.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ “ความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานที่ และอื่นๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกบ่งถึงสภาพของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง”²³

ลัดดา กิตติวิภาค ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น คือ “ความคิดที่มีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ ซึ่งทำให้เกิดความพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาได้ตอบในทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด”²⁴

ประสาธ อิศรปริดา ได้ให้ความหมายของ ความคิดเห็นว่า “เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น และความรู้สึกหรือความจริง รวมทั้งความรู้สึกที่เราประเมินค่าออกมาทั้งในทางบวกและทางลบ”²⁵

โสภา ชูพิกุลชัย และคนอื่นๆ ได้ให้คำจำกัดความของ ความคิดเห็นว่า “ความคิดเห็นเป็นการรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความเห็นและความจริง ซึ่งได้แก่ความรู้ต่างๆ รวมทั้งความรู้ สึก ซึ่งเป็นการประเมินค่าทั้งบวกและลบ ซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวพันกัน ความคิดเห็นเมื่อได้ก่อรูปขึ้นมาแล้วยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้”²⁶

พรณี ช. เจนจิต ได้ให้ความหมายว่า “ความคิดเห็นเป็นเรื่องของความรู้สึก ทั้งที่พอใจและไม่พอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันไป”²⁷

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ และการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ด้วยการพูดหรือการเขียน ภายใต้พื้นฐานของความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรม

²³ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ความคิดเห็น : การวัดการเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พีระพัฒนา, 2526), หน้า 1.

²⁴ลัดดา กิตติวิภาค, ความคิดเห็นทางสังคมเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์การพิมพ์, 2525), หน้า 1.

²⁵ประสาธ อิศรปริดา, จิตวิทยาการเรียนรู้อกับการสอน, (กรุงเทพมหานคร : กราฟิการ์ต, 2523), หน้า 17.

²⁶โสภา ชูพิกุลชัย และคนอื่นๆ, ยุทธวิธีและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและสังคมในทศวรรษหน้า, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525), หน้า 10-14.

²⁷พรณี ช. เจนจิต, จิตวิทยาการเรียนการสอน, (กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, 2528), หน้า 288.

ระหว่างบุคคล ความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติและค่านิยม โดยความคิดเห็นนั้นเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับจิตลักษณะของบุคคลและของกลุ่มบุคคลหรือของสังคม ค่านิยมเป็นเรื่องราวทางจิตอย่างกว้าง ๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งส่วนทัศนคติเป็นจิตลักษณะของบุคคลที่ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่แคบลงไป จนกระทั่งถึงความคิดเห็น จึงเป็นเรื่องราวทางจิตของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่แคบที่สุด ซึ่งการแสดงออกด้านความคิดเห็นนี้อาจจะเป็นไปในทางเห็นด้วย เฉย ๆ หรือไม่เห็นด้วยก็ได้

ความสำคัญของความคิดเห็น

สุนทร รัชไพบุลย์ ได้กล่าวว่า “การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคลกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ โดยการพูด การเขียนเป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงานรวมทั้งในการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน”

สงวน สุทธิเลิศอรุณ ได้กล่าวว่า การศึกษาความคิดเห็นต่าง ๆ “ส่วนมากจะใช้เพื่อวิจัยตลาด ได้แก่ การซักถาม สอบถาม บันทึกลงและรวบรวมไว้เป็นข้อมูล พร้อมทั้งเสนอแนะว่าวิธีง่ายที่สุด ที่จะบอกถึงความคิดเห็นก็คือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ จะทำให้เห็นได้ว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และจะสามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้หรือไม่”²⁸

สรุปได้ว่า ความสำคัญของความคิดเห็น คือ การที่สามารถทำให้เห็นได้ว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และจะสามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้หรือไม่

ลักษณะของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นเรื่องของความคิดเห็น ความรู้สึก การตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ โดยเห็นได้จากกรณีที่นักวิชาการได้ให้ความหมายที่แตกต่างกัน ความคิดเห็นมีลักษณะในทิศทาง 2 มิติ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ ได้ให้ความหมายว่า “ลักษณะของความคิดเห็นจะเป็น 2 มิติคล้ายๆ กับวัตถุ ซึ่งเป็นมิติความกว้างและมิติความยาว ลักษณะของความคิดเห็นจะประกอบด้วยมิติ ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

²⁸สุนทร รัชไพบุลย์, “ความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาต่อกิจการสหกรณ์ร้านค้าในวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคใต้”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์), 2531, หน้า 11.

1. ทิศทาง มีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวกและทางลบ ทางบวก ได้แก่ ความรู้สึกหรือท่าทาง ในทางที่ดี ชอบและพึงพอใจ ส่วนทางลบ ก็เป็นไปในทางตรงข้าม ได้แก่ความรู้สึกหรือท่าทาง ในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ และไม่พึงพอใจ

2. ความเข้มข้นมีอยู่ 2 ขนาด คือความเข้มข้นมากและความเข้มข้นน้อย เช่น บางคนมีความรู้สึกชอบสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยมาก แต่บางคนมีท่าทีไฝ่ต่ำมากๆ ถ้าบุคคลมีความคิดเห็นที่มีความเข้มข้นมาก จะเป็นอุปสรรคในการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น²⁹

นวม สงวนทรัพย์ ได้สรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นมีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ

1. ความคิดเห็น คือ ความพร้อมทางจิตหรือระบบประสาท กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ความคิดเห็น คือ การแสดงแห่งภาพทางสมองทางจิตเกี่ยวกับวัตถุ ปัจเจกชน และสถานการณ์ต่างๆ

2. ความคิดเห็นไม่ใช่สิ่งติดมาแต่กำเนิด หากเป็นการเรียนรู้ของมนุษย์

3. ความคิดเห็นทำหน้าที่กระตุ้นหรือเร้าให้บุคคลควรประพฤติ หรือแสดงปฏิกิริยาใน อารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่งต่อปัจเจกชน วัตถุ หรือสถานการณ์ต่างๆ³⁰

องค์ประกอบของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ โดยมีองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการ สร้างความคิดเห็น ดังนี้

1. วัฒนธรรม มีอิทธิพลต่อชีวิตทุกๆ คน ตั้งแต่เกิดจนตาย
2. ครอบครัว ครอบครัวเป็นแห่งแรกในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก จึงมีอิทธิพลมากที่สุดในการ สร้างความคิดเห็นให้แก่เด็ก
3. กลุ่มเพื่อน เด็กที่จากพ่อแม่มาอยู่กับเพื่อนๆ ตั้งแต่เด็กๆ จะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน มาก เพราะเด็กต้องการยอมรับจากเพื่อน ต้องการการแนะนำจากเพื่อน
4. บุคลิกภาพ บุคคลที่มีบุคลิกภาพต่างกัน เช่น พวกชอบสังคม พวกเกลียดสังคม จะมี ความคิดเห็นไม่เหมือนกัน

²⁹ สงวน สุทธิเลิศอรุณ, ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2529), หน้า 92.

³⁰ นวม สงวนทรัพย์, ชาติจิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พรินติ้งเฮ้าส์, 2535), หน้า 77.

การเกิดความคิดเห็น

1. อบรมเล็งขุเด็กที่เกิดในครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ ก็มีความเลื่อมใสนับถือศาสนาพุทธไปด้วย
2. จากเหตุการณ์ที่ประทับใจ ซึ่งมักเป็นประสบการณ์เพียงครั้งเดียว
3. การรับเอาความคิดเห็นเดิมของผู้ที่มีอยู่แล้วมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง
4. เกิดจากบุคลิกภาพของแต่ละคน เช่น การมองโลกในแง่ร้าย
5. เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชน
6. ความต้องการที่จะให้สมปรารถนาทำให้เกิดความเห็นต่อสิ่งอื่นๆ เช่น คนไข้มีความคิดเห็นต่อหมอ เพราะหมอบริการเป็นผู้ที่รักษาเขาให้หายได้³¹

อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมมีต่อความคิดเห็น

อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเกิดความคิดเห็น มีดังนี้

1. บิดา มารดา ของเด็ก
2. วัฒนธรรมภายในสังคม
3. การศึกษา การเรียนในโรงเรียน
4. สื่อมวลชนต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์, โทรทัศน์, ภาพยนตร์

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง สภาวะด้านความคิดพร้อมของจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์สภาวะความพร้อมนั้น จะเป็นแรงกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคล ที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งอื่นๆ ซึ่งอาจจะเป็นการยอมรับหรือไม่ยอมรับก็ได้ และความคิดเห็นยังผลให้คนเราแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียน

การบริหาร หมายถึง กระบวนการของการวางแผนการจัดองค์กร การสั่งการ และการควบคุมสมาชิกองค์การเพื่อความสำเร็จในเป้าหมายที่กำหนดไว้³² การบริหารเป็นกิจกรรมการประสานงาน ผลประโยชน์ของส่วนบุคคลในหน่วยงานนั้นๆ กับผลประโยชน์ของสถาบันเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจในการทำงาน และยังส่งผลให้การทำงานบรรลุจุดหมายที่ตั้ง

³¹ สุชา จันทร์เอม, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524), หน้า 83.

³² สมยศ นาวิการ, การบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, 2536), หน้า 18.

ไว้ การที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวไว้ ผู้บริหารจะดำเนินการบริหารเพียงคนเดียว ย่อมไม่สำเร็จ จึงจำเป็นต้องทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วย³³

อรุณ รักธรรม ได้ให้ความหมายว่า การบริหาร หมายถึง บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันทำกิจกรรมที่คนตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมทำกิจกรรม หรือดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน³⁴

สมศักดิ์ ศรีมานิชย์ ได้ให้ความหมายว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมที่ ผู้บริหารหรือหัวหน้าสถานศึกษาใช้อำนาจสองอย่างคือ อำนาจหน้าที่ของตำแหน่งและอำนาจที่ เกิดจากความดีงามในตัว จัดองค์ประกอบในการบริหาร ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ ให้ทำงาน ประสานกัน เพื่อจัดการศึกษาในโรงเรียนให้ประสิทธิภาพ³⁵

ภิญโญ สาธร ได้ให้ความหมายว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน ประชาชน หรือสมาชิกของสังคมใน ทุก ๆ ด้าน เช่น ความสามารถ เจตคติ พฤติกรรม ความรู้ ค่านิยม หรือ คุณภาพทั้งในด้านสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม³⁶

กิติมา ปรีดีติลลิก ได้กล่าวว่า การบริหารโรงเรียน คือ การดำเนินการทุกอย่างในโรงเรียน ตั้งแต่เรื่องการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานอาคารสถานที่ การบริหารงานธุรการและการเงิน และการบริหารงานบุคลากร³⁷

ชุมศักดิ์ อินทร์ศักดิ์ ได้ให้ความหมายว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึง การอำนวยความสะดวกเพื่อจัดการเรียนการสอนซึ่งควรพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ควร

³³ชัยฤกษ์ วราวิทยา, การบริหารโรงเรียนเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2536), หน้า 1.

³⁴อรุณ รักธรรม, หลักมนุษยสัมพันธ์กับการบริหาร, (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2527), หน้า 8.

³⁵สมศักดิ์ ศรีมานิชย์, การบริหารมัธยมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2544), หน้า 148.

³⁶ภิญโญ สาธร, การบริหารการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : ศึกษาภัณฑ์พานิช, 2546), หน้า 10.

³⁷กิติมา ปรีดีติลลิก, การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : อักษราพิพัฒน์, 2542), หน้า 47.

คำนึงถึงความสะดวกที่ให้แก่ครู ในด้านอุปกรณ์เครื่องมือและบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอน³⁸

สรุปได้ว่า การบริหาร คือกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลาย ๆ คนร่วมกันดำเนินการในโรงเรียน ซึ่งหมายถึง การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานนอกสถานที่ การบริหารงานธุรกิจ และการเงิน การบริหารกิจการนักเรียน การบริหารงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน และการบริหารงานบุคลากร เพื่อจัดการเรียนการสอนหรือพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน ให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียน

ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์ ได้กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน เป็นหนึ่งในภารกิจหลักอย่างของผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้บริหารการศึกษา การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริการต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียน เป็นต้นว่า การบริการสุขภาพอนามัย บริการแนะแนวบริการห้องสมุด บริการอาหารกลางวัน และกิจกรรมนักเรียน ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนให้มีพัฒนาทางด้านร่างกายและจิตใจ³⁹

ภิญโญ สาธร ได้กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหารและการติดตามบรรดากิจกรรมต่าง ๆ ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียน ช่วยให้เด็กมีความรอบรู้ และฉลาดมีไหวพริบรู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ของตนเองรู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ และสภาพสังคม รู้จักใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในทำนองเดียวกัน⁴⁰

พนัส หันนาทินทร์ ได้กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียนเป็นภารกิจหนึ่งของผู้บริหารโรงเรียน ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนปกติขึ้น เพื่อบริการให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านอารมณ์ สังคมและจิตใจ จนสามารถปรับตัวเข้ากับคนอื่น ๆ ได้ดี กิจกรรมนักเรียนได้แก่ การบริการแนะแนว บริการอาหารกลางวัน บริการห้องสมุด และ

³⁸ ชุมศักดิ์ อินทร์ศักดิ์, การบริหารและการนิเทศภายในโรงเรียน, (ปัตตานี : ฝ่ายเทคโนโลยีการศึกษา สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2546), หน้า 2.

³⁹ ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์, การบริหารบุคลากรทางการศึกษา, (สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2534), หน้า 3.

⁴⁰ ภิญโญ สาธร, การบริหารการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : ศึกษาภัณฑ์พานิช, 2526), หน้า

บริการสุขภาพอนามัยเป็นต้นได้จำแนกบริการกิจการนักเรียนออกเป็นสี่งาน คือ งานกิจกรรมนักเรียน งานจัดบริการแนะแนวงานการรักษาระเบียบวินัยในโรงเรียน และงานอื่น ๆ เช่น อาหารกลางวัน ร้านค้าด้านความปลอดภัย⁴¹

เขาวี มณีวงศ์ ได้กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียนแบ่งได้เป็นสองลักษณะ คือ งานที่เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการหรือนโยบาย และงานจัดบริการต่างๆ เท่าที่โรงเรียนและผู้บริหารจะจัดให้ได้ตามกำลังความสามารถ⁴²

สรุปได้ว่า การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่โรงเรียนจะพึงจัดให้แก่ นักเรียน เป็นงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อบริการให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาในด้านต่างๆ เป็นต้นว่า การบริการแนะแนว การบริการความปลอดภัย การมีวินัยในตนเอง การพัฒนาบุคลิกภาพ และการพัฒนาความสามารถ

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน

วินัยเป็นข้อปฏิบัติที่ใช้ควบคุมความประพฤติของคน เพื่อให้ความเป็นระเบียบของสังคม ดังนั้นระเบียบวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญมีผู้นำเสนอความสำคัญของวินัยไว้หลายท่าน พอสรุปได้ดังนี้

เขาวี มณีวงศ์ ได้กล่าวว่า วินัยช่วยเตรียมตัวนักเรียน สำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคตจะได้รู้จักใช้สิทธิเสรีภาพ และความรับผิดชอบอย่างถูกต้องช่วยสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน หากขาดระเบียบวินัยการดำเนินงานของโรงเรียนจะเต็มไปด้วยอุปสรรค⁴³

ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์ ได้กล่าวว่า วินัยช่วยนำคนไปสู่การทำหน้าที่ ความเจริญความสำเร็จ เว้นข้อห้ามทำตามคำสั่งบางประการ เพิ่มพลังในการทำงาน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมมากกว่าส่วนสังคมเป็นสุขร่มเย็น⁴⁴

⁴¹พนัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาการพิมพ์, 2549), หน้า 159 – 232.

⁴²เขาวี มณีวงศ์, การบริหารกิจการนักเรียน, (กรุงเทพมหานคร : นูรพาศาสน์, 2548), หน้า 13.

⁴³เรื่องเดียวกัน, หน้า 168.

⁴⁴ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์, การบริหารและการนิเทศการศึกษา, (สงขลา : เทมการพิมพ์, 2533), หน้า 217-218.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายว่า วินัยหมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับและข้อปฏิบัติ⁴⁵

ประเทิน มหาจันทร์ ได้ให้ความหมายวินัยว่า วินัย หมายถึง การบังคับตัวเองให้อยู่ในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับ กฎหมาย และประเพณีอันดีงาม⁴⁶

พนัส หันนาคินทร์ ได้ให้ความหมายว่า วินัย หมายถึง มาตรการสร้างขึ้นเพื่อให้สมาชิกในสังคมปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและเป็นการส่งเสริมให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ ซึ่งมักจะเรียนคำว่า วินัยกับระเบียบควบคู่กันว่าระเบียบวินัย⁴⁷

ภิญโญ สาธร ได้กล่าวว่า วินัยเป็นระเบียบข้อบังคับที่โรงเรียนกำหนดขึ้นให้นักเรียนปฏิบัติตาม ซึ่งบางครั้งไม่ได้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่เป็นความคาดหวังของครูที่ให้นักเรียนประพฤติเช่นนั้น ทั้งในและนอกโรงเรียน⁴⁸

หวน พิณรุฬพันธ์ ได้ให้ความหมายว่า วินัย หมายถึง การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ เกิดขึ้นจากความสมัครใจของผู้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากความสมัครใจของผู้ปฏิบัติ⁴⁹

พระธรรมปิฎก ได้กล่าวว่า วินัยในความหมายของความเป็นระเบียบ เช่นว่า การเคร่งครัดในการเดินทาง ในทางเจรจา หรือวินัยในการอยู่ร่วมกันในหมู่คณะ เป็นต้น อย่างที่เข้าใจกันเป็นส่วนมากในปัจจุบันเป็นเพียงส่วนเล็กน้อยของวินัย วินัยที่แท้ในความหมายที่กว้าง คือระบบระเบียบทั้งหมดของชีวิตและสังคมมนุษย์ซึ่งตั้งอยู่ได้ดีเป็นผลสำเร็จได้ ต้องอาศัยความพื้นฐาน คือ

⁴⁵ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525, (กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2525), หน้า 881.

⁴⁶ประเทิน มหาจันทร์, เลียงอุกอุทวิธิ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โรงเรียนสตรีเนติศึกษา, 2547), หน้า 124.

⁴⁷พนัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาการพิมพ์, 2549), หน้า 292.

⁴⁸ภิญโญ สาธร, การบริหารการศึกษา, อ่างแล้ว, หน้า 299.

⁴⁹หวน พิณรุฬพันธ์, หลักการบริหารโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : โอเคียนสโตร์, 2548), หน้า 95.

การมองวินัยโยงไปกับธรรม (ธรรม คือ ความจริงของสิ่งทั้งหลายที่เป็นเหตุ บังคับของสิ่งทั้งหลายที่เกิดขึ้น โดยเป็นเหตุเป็นผลกัน วินัยจึงมีที่มาจากกฎธรรมชาติ ที่นำมาวางเป็นกฎในหมู่มนุษย์)⁵⁰

วินัยแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภทคือ วินัยที่ควบคุมโดยภายนอก (External control) วินัยที่ควบคุมได้ตนเอง (self discipline) วินัยที่เกิดขึ้นโดยการควบคุมตนเองนั้นย่อมมีค่ามากที่สุด⁵¹

สุกนิตย์ วัฒนธาดา ได้แบ่งประเภทของวินัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่คือ

1. วินัยในตนเอง หมายถึง วินัยที่ปฏิบัติเพื่อบังคับตนเอง วินัยในตนเองจะช่วยให้บุคคลมีลักษณะดังนี้

1.1 รู้จักบังคับตนเอง จะมีกำลังใจที่จะกระตุ้นเพื่อให้ตนเองปฏิบัติสิ่งที่ปรารถนา

1.2 ปฏิบัติตามระเบียบที่ตนมีหน้าที่อยู่โดยไม่มีบังคับ ทำงานสำเร็จเรียบร้อยทันตามเวลา

1.3 ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจและตรงต่อเวลา สนใจ ตั้งใจ ขยันทำงานเต็มความสามารถ

1.4 ไม่คิดเอาเปรียบเมื่อทำงานกับหมู่คณะ

1.5 เป็นที่ยอมรับของสังคม สังคมนิยมยกย่อง

2. วินัยส่วนร่วมเพื่อวินัยหมู่คณะ หมายถึงวินัยที่ออกมาจากอำนาจภายนอกเพื่อบังคับให้ส่วนร่วมปฏิบัติตามให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น วินัยส่วนร่วมนี้จะต้องตั้งกฎเกณฑ์เป็นแนวทางกว้าง ๆ ให้ทุกคนสามารถปฏิบัติตามได้ ซึ่งมีข้อดีคือ

2.1 สามารถรักษาความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันให้อยู่ในระดับดีและควรส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้น

2.2 รู้จักดำเนินงานอย่างได้ผลแก่ส่วนร่วม

2.3 สามารถควบคุมตนเองให้เป็นไปตามความต้องการและข้อตกลงของหมู่คณะ

2.4 สามารถดำเนินงานเป็นหมู่คณะ โดยมีคณะกรรมการดำเนินงานซึ่งกรรมการจะต้องเป็นผู้ที่มีวินัยที่ดี จึงจะทำงานของหมู่คณะได้สำเร็จ⁵²

⁵⁰พระธรรมปิฎก, วินัยเรื่องที่ใหญ่กว่าที่คิด, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬารัฐสภา, 2539), หน้า 8-9.

⁵¹ภิญโญ สาธร, การบริหารการศึกษา, อ่างแล้ว, หน้า 40.

⁵²สุกนิตย์ วัฒนธาดา, คู่มือจิตวิทยาการศึกษา : ทฤษฎีและปฏิบัติ, (พระนครศรีอยุธยา : โรงพิมพ์เทียบวัฒนา, 2548), หน้า 119.

เขาว์ มณีวงศ์ ได้แบ่งประเภทของวินัยในโรงเรียนมี 2 ประเภทคือ ระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับความประพฤติต่างๆ ไป ได้แก่ การแต่งกาย ความสะอาด กฎระเบียบ การมาโรงเรียนทันตามเวลาที่กำหนด การพูดจาไพเราะสุภาพ การไม่ติดยาเสพติด เป็นต้น และระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับความประพฤติในชั้นเรียน ได้แก่ การไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ครู อาจารย์ และทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน การแสดงพฤติกรรมไม่รบกวนผู้อื่นที่กำลังทำงาน การแสดงพฤติกรรมสนใจเรียน สนใจร่วมกิจกรรม และสนใจทำงานที่ครูมอบหมายให้สำเร็จเป็นอย่างดี⁵³

พนัส หันนาคินทร์ ได้แบ่งประเภทของวินัยที่ใช้ในสถานศึกษาไว้ 3 ประการคือ

1. วินัยเย็บขาดแบบทหาร คือการใช้ความกลัวเป็นเครื่องมือ คนทำดี เพราะกลัวถูกลงโทษ วินัยชนิดนี้ตรงกับสุภาษิตที่ว่า “รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี” เมื่อทำดีจนเป็นนิสัยแล้ว ต่อไปภายหน้าจะติดเป็นนิสัยไม่ทำชั่วอีก

2. วินัยแบบคำเนิงาน ให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน แนวคิดนี้ถือว่ามีนักศึกษาได้กระทำการที่ตัวสนใจแล้ว ปัญหาเรื่องวินัยก็ไม่เกิดขึ้น แม้ว่าจะทำไม่ได้ทุกกรณี แต่ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่สถานศึกษาจะใช้เพื่อแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน

3. วินัยที่เกิดจากความรับผิดชอบ และสำนึกในเกียรติของตน โดยมีจุดมุ่งหมายให้นักศึกษามีความประพฤติดี โดยพยายามให้นักศึกษาตระหนักให้เกียรติของตน ซึ่งมีผลให้นักศึกษาทำความดีเพราะรักที่จะทำความดี ไม่ใช่เกรงกลัวอำนาจภายนอก⁵⁴

สรุปได้ว่า วินัย 2 ประเภท คือ วินัยที่เกิดจากการบังคับจากภายนอก โดยมีบุคคลอื่นคอยควบคุมบังคับให้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อตกลงที่วางไว้ และวินัยที่เกิดจากตนเอง โดยมีตนเองเป็นผู้ควบคุมตนเองให้เป็นไปตามทิศทางที่ตนต้องการ

การสร้างระเบียบวินัย

ในการรักษาระเบียบวินัยไว้เป็นอย่างดีให้ครูทุกคนมีอำนาจในการรักษาระเบียบวินัยในการพิจารณาโทษ ควรพิจารณาโดยอาศัยคณะกรรมการ การลงโทษมุ่งแก้ไขพฤติกรรมมากกว่าการแก้แค้นที่นักเรียนทำผิด ทั้งครูและนักเรียนมีส่วนร่วมช่วยดูแลระเบียบวินัยของโรงเรียนด้วยกัน ไม่

⁵³เขาว์ มณีวงศ์, การบริหารกิจการนักเรียน, (กรุงเทพมหานคร : นูรพาศาสน์, 2545), หน้า 16.

⁵⁴พนัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารบุคลากรในโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2544), หน้า 153 -155.

ปล่อยให้มันเป็นหน้าที่ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง⁵⁵ ได้เพิ่มเติมว่าหลักการสำคัญของวินัยนั้นต้องมุ่งสร้างเสริมพัฒนาการและบุคลิกภาพของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่เกิดความแตกร้าวสามัคคีระหว่างกัน ไม่บั่นทอนเสรีภาพ ส่งเสริมประสิทธิภาพในการทำงานด้วยการสอนการปกครองของครู ไม่ทำเพื่อประโยชน์หรือคัดสิทธิผู้หนึ่งผู้ใด โดยเฉพาะ และไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีกฎหมายบ้านเมือง ตลอดจนระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ⁵⁶

การเสริมสร้างวินัยว่า สามารถเสริมสร้างได้โดยการทำให้เป็นประเพณีกรรมเคยชิน ซึ่งเริ่มต้นเมื่อชีวิตเข้าสู่สังคม ผู้ชีวิตใหม่ ผู้หนุ่มใหม่ สร้างให้เกิดวินัยตั้งแต่แสดงพฤติกรรมครั้งแรก และให้เกิดการกระทำ เช่นนั้นอย่างต่อเนื่อง พ่อแม่จึงต้องมีวินัยที่ดีและเป็นแบบอย่างสั่งสอนอบรมเด็กหากปล่อยให้พฤติกรรมเคยชินเป็นอย่างอื่นจะแก้ไขลำบาก เมื่อเด็กโตขึ้นให้สังคมและวัฒนธรรมถ่ายทอดเรื่องระเบียบวินัย

พระธรรมปิฎก ได้กล่าวว่า การสร้างวินัยให้ได้ผลต้องใช้ระบบสัมพันธ์ขององค์รวมทั้ง 3 ด้านคือ

1. ด้านพฤติกรรม คือ ให้มีพฤติกรรมดีด้วย ความเคยชิน
2. ด้านจิตใจ คือ มีความสุข ความพึงพอใจในการทำพฤติกรรมนั้น
3. ด้านปัญญา คือ มีความรู้ ความเข้าใจเหตุผล เห็นคุณค่าของการกระทำจะสนับสนุนให้จิตใจต้องการทำพฤติกรรมนั้น ๆ มากขึ้น

การพัฒนาต้องเสริมสร้างให้ได้องค์ประกอบสัมพันธ์พร้อมกันทั้ง 3 ด้านดังกล่าวโดยมีปัจจัยในการเสริมสร้างวินัย ได้แก่

1. กัลยาณมิตร ซึ่งเป็นบุคคลใกล้ชิดเช่น พ่อ แม่ ครู ญาติ เพื่อที่จะได้เป็นต้นแบบของพฤติกรรมให้ความรัก ความอบอุ่น ความศรัทธา และความสุขทางจิตใจ ตลอดจนชี้แนะเหตุผลให้ใช้ปัญญาพิจารณา

2. การเสริมสร้างจิตใจให้อุดมคติ มุ่งมั่นประพฤติโดยใช้ปัญญาไตร่ตรอง เมื่อปฏิบัติแล้วเกิดความภาคภูมิใจ⁵⁷

สรุปได้ว่า ในการสร้างระเบียบวินัยบังคับต่างๆ ขึ้นในโรงเรียนนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากนักเรียน ครูอาจารย์ โดยกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของระเบียบข้อบังคับ

⁵⁵ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ, การบริหารโรงเรียน หลักการและแนวการปฏิบัติ, (ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี, 2538), หน้า 146.

⁵⁶ธีรารัง บัวศรี, หลักการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : แพร่วิทยา, 2546), หน้า 137-162.

⁵⁷พระธรรมปิฎก, วินัยเรื่องที่ใหญ่กว่าที่คิด, อ้างแล้ว, หน้า 22-25.

อย่างชัดเจน ภายใต้หลักเหตุผลเพื่อส่วนรวมสามารถปฏิบัติได้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง สังคม ไม่ขัดกับค่านิยมและกฎหมายบ้านเมือง เปิดโอกาสให้ครู อาจารย์และนักเรียนมีส่วนร่วมช่วยเหลือในการควบคุม

2.6 บทบาทหน้าที่ของโรงเรียนบ้านสมเือง

การควบคุมการประพฤติของนักเรียนด้านการแต่งกาย การแต่งกายเป็นการเสริมสร้างบุคลิกให้แก่ตนเอง ผู้ที่แต่งกายดีย่อมดึงดูดความสนใจให้ผู้อื่นอยากคบหา เครื่องแต่งกายช่วยเสริมสร้างและสามารถเปลี่ยนบุคลิกภาพของตนได้ การแต่งกายดีทำให้มีเสน่ห์ การแต่งกายของคนเราย่อมบ่งบอกได้ว่าบุคคลนั้นมีรสนิยม นิสัย ฐานะ ความรู้สึกลึกซึ้ง การศึกษา อารมณ์ จิตใจว่าเป็นอย่างไร การแต่งกายที่เหมาะสมนั้นควรคำนึงว่าเหมาะสมกับวัย โอกาส สถานที่ สถานการณ์ หรือเหตุการณ์⁵⁸

การแต่งกายของนักเรียนโรงเรียนสมเือง

ระดับก่อนประถมศึกษา

- เครื่องแบบนักเรียนชาย ใช้เสื้อสีขาว กางเกงสีน้ำเงิน และเสื้อกันเปื้อน และปักชื่อนามสกุลบนกระเป๋าสี

- เครื่องแบบนักเรียนหญิง ใช้เสื้อสีขาว กระโปรงสีน้ำเงิน และเสื้อกันเปื้อน และปักชื่อนามสกุลบนกระเป๋าสี

ชุดพละ

- เสื้อยืดสีแดง
- กางเกงวอร์มขาวสีน้ำเงิน
- รองเท้าหุ้มส้นสีขาว
- ถุงเท้าสีขาว

ระดับประถมศึกษา

- เครื่องแบบนักเรียนชาย

- เสื้อเชิ้ตคอปกแขนสั้นสีขาวพร้อมปักชื่อย่อของ โรงเรียนและชื่อ-สกุล ตรงซีกอกขวาของเสื้อด้วยไหมสีน้ำเงิน

⁵⁸ วิจิตร อาชะยะกุล, เทคนิคมนุษยสัมพันธ์, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ โอ เอส พรินต์ติ้ง เฮาส์, 2538), หน้า 34 – 35.

- กางเกงขาสั้นสีทึบ
- เข็มขัดใช้หัวเข็มขัดลูกเสือ สายสีน้ำตาล
- รองเท้า ใช้รองเท้าผ้าใบแบบหุ้มส้น สีน้ำตาล ชนิดมีสายผูก
- ถุงเท้า ใช้ถุงเท้าชนิด สั้นสีน้ำตาล
- เครื่องแบบนักเรียนหญิง
 - เสื้อเชิ้ตคอกระลาโม้ แขนจีบสั้นสีขาวพร้อมปกชื่อย่อของ โรงเรียนและชื่อ-สกุล ตรงซีกอกขวาของเสื้อด้วยไหมสีน้ำเงิน
 - กระโปรงขาสั้นสีน้ำเงิน จีบรอบ
 - รองเท้า ใช้รองเท้านักเรียนผู้หญิง สีดำ
 - ถุงเท้า ใช้ถุงเท้าชนิดสั้นสีขาว
 - หูกระด้ายสีน้ำเงินสำหรับนักเรียนชั้น ป.5 และ ป.6
- เครื่องแบบลูกเสือ-เนตรนารี
 - ใช้ชุดเครื่องแบบลูกเสือ-เนตรนารีตามแบบที่กระทรวงกำหนด
- ชุดพลศึกษา
 - เสื้อยืดสีแดง
 - กางเกงวอร์มขาขาวสีน้ำเงิน
 - รองเท้าหุ้มส้นสีขาว
 - ถุงเท้าสีขาว
- การแต่งชุดนักเรียนและชุดพลศึกษา
 - ให้แต่งตามตารางกิจกรรมที่กำหนดของแต่ละห้อง

กำหนดการแต่งเครื่องแบบนักเรียน

 1. เสื้อต้องสวมไว้ในกางเกงและต้องให้เห็นหัวเข็มขัด เฉพาะชุดนักเรียนชาย ลูกเสือเนตรนารีและชุดพลศึกษา
 2. ห้ามพับแขนเสื้อหรือพับขากางเกง
 3. ติดกระดุมเสื้อให้ครบทุกเม็ด ยกเว้นกระดุมคอ
 4. การแต่งกายทุกครั้งต้องแต่งให้เรียบร้อยถูกต้องตามที่โรงเรียนกำหนดไว้
 5. ห้ามสวมรองเท้าแตะ ยกเว้นเมื่อมีเหตุจำเป็น
 6. ห้ามถอด รองเท้า ถุงเท้าภายใน โรงเรียน ยกเว้นเข้าห้องเรียนและทำกิจกรรมบางอย่างที่โรงเรียนกำหนด
 7. ห้ามใส่รองเท้าเหยียบส้น

8. การแต่งชุดพลศึกษาและชุดลูกเสือ-เนตรนารี ให้แต่งได้เฉพาะวันที่กำหนดในตารางเรียนหรือวันที่โรงเรียนกำหนดส่วนวันอื่นๆ ให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบนักเรียนตามที่โรงเรียนกำหนด

9. ให้นักเรียนแต่งกายให้เรียบร้อยตั้งแต่ออกจากบ้านมาถึง โรงเรียนและออกจากโรงเรียนไปถึงบ้าน

ด้านความประพฤติ

การประพฤติวินัยของนักเรียน ด้านความประพฤติเป็นปัญหาใหญ่ในยุคปัจจุบัน ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เพราะหลากหลายสาเหตุและสังคมที่มีปัญหาสลับซับซ้อน สื่อโฆษณาต่าง ๆ ก็ถ่ายทอดข่าวสารข้อมูลที่แสดงออกไปในทางที่ไม่เหมาะสม นอกจากนี้ วัฒนธรรมของชาติตะวันตกก็เข้ามามีส่วนทำให้พฤติกรรมของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่ดีงามซึ่งทั้งครูและผู้ปกครองจะต้องช่วยกันแก้ไข และควบคุมพฤติกรรมนักเรียนในด้านความประพฤติ การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนด้านความประพฤติกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหัวข้อคุณธรรม 30 ประการ ที่คาดหวังว่าจะเสริมสร้างให้นักเรียนเป็นผู้มีความประพฤติดี มีคุณธรรม ได้แก่ การไม่ประทุษร้ายแก่ชีวิต และร่างกายของบุคคลและสัตว์ มีความเมตตากรุณาเสียสละ ไม่ละเมียดของรักของผู้อื่น การไม่ลองเล่นและใช้ยาเสพติด ความเป็นผู้มีเหตุผล ความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ความกตัญญูกตเวทิต่อผู้ที่มีพระคุณ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง ความมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลามีมารยาท และนิสัยส่วนบุคคลดี มีมารยาทในการแสดงความเคารพ การขอร้อง การขอบุญ มีหลักฐานในการอยู่ร่วมกัน เป็นผู้วิวัฒนาการและปฏิบัติตามระเบียบประเพณีนิยม ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ การแก้ไขข้อบกพร่อง การปฏิบัติตามจริยธรรมอันดีงามผู้บริหารสถานศึกษาจำต้องมีความรู้ และเข้าใจในกฎระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการแต่งกายและความประพฤติทั้งยังต้องรู้จักใคร่ครวญ พิจารณาพฤติกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติให้รอบคอบถี่ถ้วน ว่าการกระทำนั้น ๆ ถูกหรือผิด ควรหรือไม่ควร โดยยึดกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2515) แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในประกาศคณะปฏิวัติฉบับ 132 เป็นหลักซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้⁵⁹

⁵⁹สมพงษ์ จิตระดับ, การสอนจริยธรรมในระดับประถมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ โอ เอส พรินต์ติ้งเฮาส์, 2540), หน้า 27 – 28.

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 4 และข้อ 11 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 กระทรวงศึกษาธิการ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงไว้ว่า ความประพฤติดังต่อไปนี้ไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน

1. การเที่ยวเร่รอนในที่สาธารณะหรือทำลายสมบัติของโรงเรียนหรือสาธารณะสมบัติ
2. แสดงกิริยา วาจา หรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งไม่สุภาพ
3. มั่วสุม และก่อความเดือดร้อนรำคาญ อย่างหนึ่งอย่างใด
4. เล่นการพนัน ซึ่งต้องห้ามตามกฎหมายการพนัน
5. เที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน ตั้งแต่เวลา 22.00 นาฬิกา ถึง 4.00 นาฬิกาของวันรุ่งขึ้นเว้นแต่ไปกับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง หรือได้รับอนุญาตจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา
6. สูบบุหรี่ สูบกัญชา หรือเสพสุรา ยาเสพติด หรือของมีเหมืออย่างอื่น
7. เข้าไปในสถานบริการ ตามกฎหมายว่าด้วย สถานบริการ หรือสถานอื่นใด ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน โรงรับจำนำ หรือสถานการพนันในระหว่างที่มีการเล่นพนัน เว้นแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่หรือเยี่ยมญาติในสถานทีนั้น
8. เข้าไปในงานหรือร่วมงานสร้างสรรค์ และงานนั้นมีการเต้นรำ หรือการแสดงซึ่งไม่เหมาะสมควรแก่สภาพของนักเรียน เว้นแต่ไปกับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง หรืองานนั้นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือสถานศึกษาของนักเรียนคนใดคนหนึ่งเป็นผู้จัด
9. เข้าไปในสถานการค้าประเวณี เว้นแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่ในนั้น หรือเข้าไปเยี่ยมญาติซึ่งอาศัยอยู่ในสถานทีนั้น
10. คบค้าสมาคมหญิงที่ประพฤติเพื่อการค้าประเวณี เว้นแต่จะเป็นญาติใกล้ชิดกับหญิงนั้น
11. พฤติกรรมในทำนองชู้สาว
12. มีวัตถุระเบิด หรือมีอาวุธติดตัว หรือซ่อนเร้นไว้เพื่อใช้ในการประทุษร้าย
13. การหลบหนีเรียน⁶⁰

ราชกิจจานุเบกษา ซึ่งเป็นประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ว่าด้วยการควบคุมเด็กและนักเรียน ในด้านความประพฤติ การแต่งกาย จรรยา มารยาท ซึ่งได้กำหนดว่า นักเรียนนักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน หรือสถานศึกษานั้น ๆ ต้องแต่งกายหรือเครื่องแบบตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา ต้องประพฤติตนให้เหมาะสมกับสภาพนักเรียนหรือนักศึกษา ถ้าหากฝ่าฝืนต้องได้รับโทษตามระเบียบ หรือข้อบังคับ และรายงานให้ผู้ปกครองทราบ

⁶⁰ สอนอง เครื่องมาก, คู่มือการสอนปฏิบัติการ, (นครสวรรค์ : วิสุทธ์การพิมพ์, 2549), หน้า

และหากยังมีการฝ่าฝืนอีก ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ เรียกบิดามารดา หรือผู้ปกครองมาตักเตือน หรือ ทำทัณฑ์บนถ้าฝ่าฝืนอีกให้ส่งตัวนักเรียนไปยังสถานที่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่ออารมณ ในกรณีที่นักเรียน หรือนักศึกษามีอายุไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์ และถ้าผู้ปกครองไม่ยอมทำทัณฑ์บน ให้วางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามประกาศของคณะ ปฏิวัติฉบับนี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้ด้วย⁶¹

หลักปฏิบัติเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนในโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัด สงขลา มีดังนี้

การมาโรงเรียนและกลับบ้านของนักเรียน

การมาโรงเรียน

1. ก่อนออกจากบ้านนักเรียนต้องแต่งกายให้เรียบร้อย
2. ต้องมาให้ถึง โรงเรียนก่อน 07.45 น.
3. การเดินให้เดินเป็นแถวชิดขอบถนนทางขวามือ
4. การขี่จักรยานและจักรยานยนต์ต้องขี่ทางซ้าย
5. การจอดจักรยานและจักรยานยนต์ต้องจอดในที่โรงเรียนกำหนด

การกลับบ้านของนักเรียน

1. ต้องมาเข้าแถวหน้าเสาธงชาติเวลา 15.15 น.
2. การขึ้นเข้าแถวหน้าเสาธงชาติ ให้แบ่งออกเป็น 2 พวก คือ พวกเดินเท้าและพวกขี่ขี่

รถจักรยานและจักรยานยนต์ โดยมีหัวหน้าและรองหัวหน้าเป็นผู้ควบคุม

3. ขณะเชิญธงชาติลงจากยอดเสา ทุกคนต้องยืนตรงเคารพธงชาติ
4. หลังจากเชิญธงชาติลงให้เดินทางกลับบ้านอย่างเป็นระเบียบ

การออกนอกบริเวณโรงเรียน

1. ต้องขออนุญาตครูประจำชั้นหรือครูประจำวิชาทุกครั้งและต้องแจ้งให้ครูเวรประจำวัน ทราบหลังจากได้รับอนุญาต

⁶¹สวาท มุสิกพันธ์, “การศึกษาการประพฤติดิถีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอน ปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามทัศนะของนักเรียนและครูอาจารย์”, ปริญญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา), 2535, หน้า 167.

2. เมื่อกลับมาโรงเรียน ต้องรายงานให้ครูเวรประจำวันทราบและต้องแจ้งให้ครูประจำชั้นหรือครูประจำวิชาทราบ

การหยุดเรียน

1. กรณีที่นักเรียนไม่มาโรงเรียนด้วยสาเหตุ เจ็บป่วยหรือมีกิจธุระจำเป็นให้ปฏิบัติดังนี้
ให้นักเรียนเขียนจดหมายลาถึง ลาป่วย แล้วให้ผู้ปกครองเซ็นรับรอง เพื่อส่งให้ครูประจำชั้นหรือครูประจำวิชา

2. การส่งจดหมายต้องปฏิบัติดังนี้

- กรณีลาถึง

ให้นักเรียนส่งจดหมายล่วงหน้า อย่างน้อยล่วงหน้าอย่างน้อย 1 วัน หรือให้ผู้ปกครองมาแจ้งให้ครูประจำชั้นหรือครูประจำวิชาทราบ

- กรณีลาป่วย

ให้นักเรียนส่งจดหมายให้ครูประจำชั้นหรือครูประจำวิชาในวันที่ขาดเรียนหรือวันที่มาเรียน

การรักษาความสะอาดของโรงเรียน

1. ก่อนเวลา 08.00 น. ให้นักเรียนที่มีเวรประจำวันของแต่ละห้องทำความสะอาดห้องเรียนให้เรียบร้อย

2. เวลา 08.00 น. สัญญาณครั้งที่ 1 นักเรียนทุกคนต้องเข้าทำความสะอาดเขตพื้นที่รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย

3. การทิ้งขยะต้องทิ้งขยะลงถังที่จัดตั้งไว้

4. ห้ามขีดเขียนตามฝาผนังห้องเรียนและอาคาร

5. การทำความสะอาดห้องน้ำให้นักเรียนที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้รับผิดชอบ

การรักษาความเคารพครูและแขกที่มาเยี่ยมโรงเรียน

1. เมื่อพบครู นักเรียนทุกคนต้องทำความเคารพ

2. เมื่อพบแขกที่มาเยี่ยมโรงเรียนนักเรียนทุกคนต้องทำความเคารพ

การรับประทานอาหาร

มารยาทในการรับประทานอาหาร

1. ให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์รับประทานอาหาร โดยนำมาจากบ้าน เช่น อาหาร ช้อนและแก้วน้ำ

2. ให้นักเรียนล้างมือทำความสะอาดก่อนเข้าแถวรับประทานอาหาร

3. ให้นักเรียนเข้าแถวรอรับอาหารตามลำดับชั้นของตนเองและห้ามหยอกล้อและพูดคุยกันในขณะที่เข้าแถวรอรับอาหาร

4. ให้นักเรียนนั่งรับประทานอาหารให้เรียบร้อย และไม่พูดคุยในขณะที่รับประทานอาหาร

5. เมื่อนักเรียนรับประทานอาหารเสร็จแล้วต้องนำเศษอาหารที่เหลือจากการรับประทานอาหารไปเทลงในที่รองรับที่กำหนดให้เรียบร้อย

6. ให้นักเรียนล้างอุปกรณ์ในการรับประทานอาหารทุกครั้ง ตามจุดที่กำหนดให้ล้าง

7. ห้ามนักเรียนเดินรับประทานอาหาร ขนมน และน้ำดื่ม

8. ห้ามนักเรียนประทานอาหารทุกชนิดในเวลาเรียน

9. ให้นักเรียนนำเศษอาหาร ภาชนะ ถุงพลาสติก หรือวัสดุที่ใช้ในการบรรจุอาหารทุกชนิดไปทิ้งในถังขยะที่กำหนด

10. ให้นักเรียนทุกคนรับประทานอาหาร ตามสถานที่ที่โรงเรียนกำหนดให้ เช่น โรงอาหาร

11. ห้ามซื้ออาหารก่อนเวลาที่กำหนด

การเข้าแถวเคารพธงชาติ

1. เมื่อนักเรียน ได้ยินสัญญาณกระดิ่งครั้งที่ 2 ให้นักเรียนล้างมือทำความสะอาดเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดเตรียมตัวเข้าแถวเคารพธงชาติ หน้าเสาธง เริ่มตั้งแต่ 08.15-08.30 น.

2. ให้นักเรียนเข้าแถวตามระดับชั้นเรียนให้เรียบร้อยก่อนเชิญธงชาติขึ้นสู่ยอดเสา

3. ให้นักเรียนที่มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมหน้าเสาธงในตอนเช้าให้เรียบร้อยก่อนเชิญธงชาติขึ้นสู่ยอดเสา

4. ห้ามนักเรียนพูดคุยหยอกล้อกันและรับประทานอาหารทุกชนิดขณะเข้าแถว

5. ขณะเข้าแถวเคารพธงชาติให้นักเรียนยืนตรง สงบนิ่ง

6. ขณะยืนตรงขณะเชิญธงขึ้นสู่ยอดเสานักเรียนต้องยืนตรงและร้องเพลงชาติพร้อมกัน

7. หลังจากเชิญธงเคารพธงชาติเสร็จแล้วให้นักเรียนทุกคนสวดคัวร์ ร้องเพลงสคูตีตามลำดับ

8. หลังจากปฏิบัติกิจกรรมหน้าเสาธงเสร็จแล้ว ให้นักเรียนเดินแล้วเข้าห้องอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย

การเล่นของนักเรียน

1. ให้เล่นในสนามหรือสนามเด็กเล่น

2. ห้ามเล่นในห้องเรียน

3. ต้องไม่เล่น โลก โผนรุนแรงที่ทำให้เกิดอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นและก่อให้เกิดความเสียหายต่อสาธารณสมบัติของโรงเรียน

4. นักเรียนสามารถเล่นช่วงพักกลางวัน หรือช่วงที่ไม่มีการเรียนการสอน

5. ต้องไม่เล่นการพนัน

การนำของมีค่าและอาวุธ

1. ห้ามนำของมีค่าหรือของที่มียาเสพติดมาโรงเรียน

2. ต้องไม่นำของเล่นที่เป็นสาธารณสมบัติของ โรงเรียนกลับบ้านยกเว้นได้รับอนุญาต

3. ต้องไม่นำอาวุธทุกชนิดมาโรงเรียน

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัชติการณ สุขเกษม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การกระทำผิดวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่านักเรียนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ความผิดวินัยที่นักเรียนทำ คือ ลืมทำการบ้าน ขูดหรือเล่นเสียงดังในห้องเรียน แสดงกิริยามารยาทที่ไม่สุภาพเรียบร้อยกับเพื่อน ลอกการบ้านเพื่อนล้อเลียนหรือแกล้งเพื่อน ไม่เชื่อคำสั่งครู ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน สวมเสื้อที่ไม่สุภาพเรียบร้อยไว้หมยยาวเกินกำหนด สวมรองเท้าเตะมาโรงเรียน เดินรับประทานอาหารหรือขนมบนท้องถนนมาโรงเรียนสายและเข้าเรียนชั้นไม่ตรงเวลา สาเหตุของการกระทำผิดของนักเรียนก็คือการสอนของครู ความบังเอิญและความไม่ตั้งใจของนักเรียน สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทางบ้าน โรงเรียน และสื่อมวลชน ตลอดจนภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัว⁶²

วิระวรรณ อามระดิษ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสาธิต มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องค่านิยม เรื่อง ความมีระเบียบวินัย อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ จะเห็นได้จากนักเรียนมีความคิดเห็นด้วยส่วนใหญ่ในเรื่องระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัดว่า การออกนอกบริเวณโรงเรียน ควรขออนุญาตครูทุกครั้ง และเห็นด้วยที่ว่า ผู้ที่ฝ่าฝืนระเบียบวินัยย่อมจะนำความเดือดร้อนมาสู่คณะ

⁶²รัชติการณ สุขเกษม, “การศึกษาการกระทำผิดวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2548, 160 หน้า.

การแอบสูบบุหรี่ในโรงเรียนเป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่ควรปฏิบัติ การห้อยโหนบันไดรถโดยสารเป็นการกระทำผิดกฎจราจร⁶³

สุวรรณ อร่ามเมธาพงศา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดมัธยมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช ในทัศนะของนักเรียนพบว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา ที่มีเพศต่างกัน และอยู่ในระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีวินัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01⁶⁴

สังวาล สมสนิท ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่และการปรับตัววัยรุ่น ในทัศนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 พบว่าเด็กวัยรุ่นมีความขัดแย้งกับแม่มากกว่าพ่อ ส่วนเด็กวัยรุ่นที่มีพ่อแม่อายุน้อยมีความขัดแย้งกับพ่อแม่พอ ๆ กันจากผลการวิจัยของทั้งสองท่านกล่าวได้ว่า ผู้ปกครองที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นในเรื่องความบกพร่องทางวินัยของนักเรียนแตกต่างกัน⁶⁵

อนุษา รัญญพันธ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของสถาบันครอบครัวต่อการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักเรียนนักศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนอุดรพัฒนวิชาการ-ช่างกล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุสูงสุด 41-51 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส และมีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา อาชีพส่วนใหญ่เป็นผู้รับจ้างทั่วไป บทบาทของสถาบันครอบครัวต่อความประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักเรียนนักศึกษาโดยภาพรวมทั้งสามด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบทบาทของสถาบันครอบครัว

⁶³วิระวรรณ อามระดิษ, “ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2542, 168 หน้า.

⁶⁴สุวรรณ อร่ามเมธาพงศา, “การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราชในทัศนะของนักเรียน”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), 2539, 135 หน้า.

⁶⁵สังวาล สมสนิท, “ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่และการปรับตัวของวัยรุ่น”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), 2535, 125 หน้า.

อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการอบรมเลี้ยงดู อยู่ในระดับปานกลาง และด้านสภาพแวดล้อมของบ้าน และโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง⁶⁶

ปิยะ ผลวา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสาเหตุการประพฤติดีประเวณีของนักเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด พบว่า สาเหตุการประพฤติดีประเวณีของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด ตามระดับความคิดเห็นของครูและนักเรียนในเขตเทศบาล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมทั่วไป ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านส่วนตัวของผู้ประพฤติดีประเวณี ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อมและครอบครัว และตามระดับความคิดเห็นของครูและนักเรียนนอกเขตเทศบาล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมทั่วไป ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสิ่งแวดล้อมและครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ด้านส่วนตัวของผู้ประพฤติดีประเวณี เปรียบเทียบสาเหตุการประพฤติดีประเวณี ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาและด้านสิ่งแวดล้อมและครอบครัว แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนสาเหตุด้านส่วนตัวของผู้ประพฤติดีประเวณี ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม และโดยรวมทุกด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน⁶⁷

สุนันท์ พรหมดี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบพฤติกรรมผิดประเวณีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัด กรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน พบว่า 1.นักเรียนที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีพฤติกรรมผิดประเวณี ไม่แตกต่างกัน 2. นักเรียนที่มีสิ่งแวดล้อมด้านพฤติกรรมครูที่ไม่เหมาะสม มีพฤติกรรมผิดประเวณี วิจัยมากกว่านักเรียนที่มีสิ่งแวดล้อมด้านพฤติกรรมครูที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนด้านกลุ่มเพื่อน และด้านสภาพการณ์ทั่วไปแตกต่างกัน มีพฤติกรรมผิดประเวณีไม่แตกต่างกัน 3.นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมผิดประเวณีแตกต่างกัน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมผิด ประเวณีมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อย่างมี

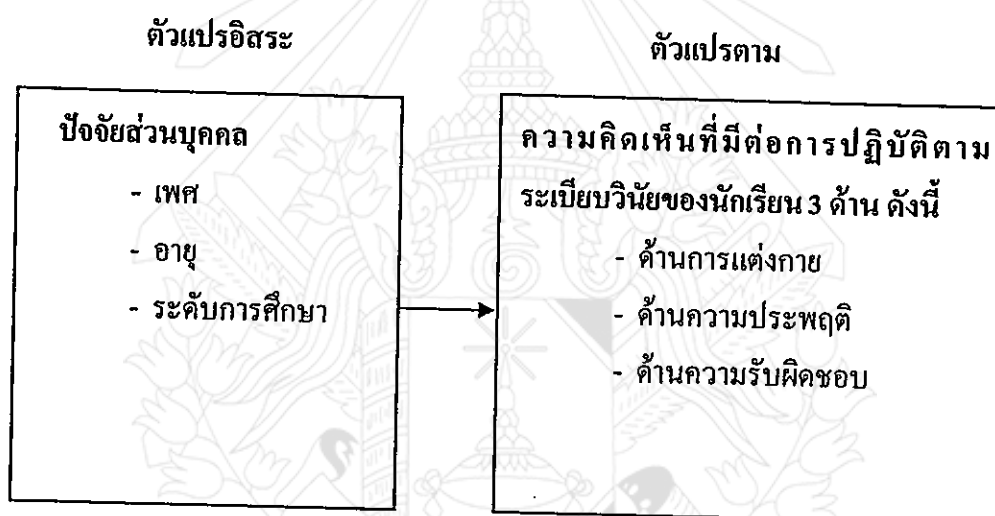
⁶⁶อนุชา ธีบุญพันธ์, “บทบาทของสถาบันครอบครัวต่อการประพฤติดีประเวณีของนักเรียนนักศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนอุดรพัฒนศึกษา-ช่างกล”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2542 ,132 หน้า.

⁶⁷ปิยะ ผลวา, “การศึกษาสาเหตุการประพฤติดีประเวณีของนักเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์), 2547,123 หน้า.

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรม ผิดระเบียบวินัยไม่แตกต่างกัน 4. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมผิดระเบียบวินัยแตกต่างกัน โดยนักเรียน เพศชายมีพฤติกรรมผิดระเบียบวินัยมากกว่านักเรียนเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05⁶⁸

2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของ วิจิตร อาชวะยกุล⁶⁹ สมพงษ์ จิตระดับ⁷⁰ และ สอนอง เกรือมาก⁷¹ มาปรับประยุกต์เป็นกรอบแนวความคิดที่จะใช้ในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อทำการวิจัย ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสม็อง ตำบลปลักหนู อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างกรอบแนวคิดและตัวแปรดังนี้

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

⁶⁸สุรินทร์ พรหมดี, “การเปรียบเทียบพฤติกรรมผิดระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัด กรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (จิตวิทยาการศึกษา : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2540, 151 หน้า.

⁶⁹วิจิตร อาชวะยกุล, เทคนิคมนุษยสัมพันธ์, อ่างแล้ว, หน้า 34 – 35.

⁷⁰สมพงษ์ จิตระดับ, การสอนจริยธรรมในระดับประถมศึกษา, อ่างแล้ว, หน้า 27 – 28.

⁷¹สอนอง เกรือมาก, คู่มือการสอนปฏิบัติการ, อ่างแล้ว, หน้า 10.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง ตำบลปลักหนู อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2551 จำนวน 130 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง ตำบลปลักหนู อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบจากตารางสำเร็จรูปในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)¹ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 97 คน

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับฉลาก

¹สุภาพ วาดเขียน และอรพิน โภชนา, การประเมินผลการเรียนการสอน, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2520), หน้า 71.

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุม ถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ (Checklist) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา 5 ระดับของลิเกิร์ต (Likert)² คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียน บ้านสมเือง อำเภอ นาทวี จังหวัดสงขลา จำนวน 38 ข้อ คือ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.4.2 เขียนนิยามปฏิบัติการให้ครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละลักษณะที่ต้องการวัด และสร้างข้อคำถามตามที่ได้นิยามไว้

3.4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

3.4.4 นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 3 ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .834

3.4.5 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

²พิสนุ ฟองศรี, การวิจัยการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : เทียมฟ้าการพิมพ์ ,2549), หน้า 114.

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 นำหนังสือแนะนำตัวและขออนุญาตเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ไปยังผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา

3.5.2 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม จำนวน 97 ชุด ให้กับนักเรียนเพื่อนำไปให้ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งรวบรวมคืนให้แก่ผู้วิจัย

3.5.3 ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่ได้คืน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ดังนี้

3.6.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

3.6.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ทั้ง 4 ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) และสถิติทดสอบเอฟ (F- test) One-way ANOVA โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์การพิจารณาระดับความคิดเห็น ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนในการตอบแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert)³ มีคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าปฏิบัติ	มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าปฏิบัติ	มาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าปฏิบัติ	ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าปฏิบัติ	น้อย

³พวงรัตน์ ทวีรัตน์, วิธีการวิจัยทางสถิติ, พิมพ์ครั้งที่ 8, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2549), หน้า 310.

1 หมายถึง มีความคิดเห็น น้อยที่สุด

ในการแปลความค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามใช้เกณฑ์ของเบสท์ (Best)⁴ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.67 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็น มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 - 3.66 หมายถึง มีความคิดเห็น ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.33 หมายถึง มีความคิดเห็น น้อย

3.6.3 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามและจำแนกข้อมูลที่มีเนื้อหาเดียวกันไว้เพื่อใช้ในการสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น โปรแกรมสำเร็จรูป โดยสถิติที่ใช้มีดังนี้

1. การหาค่าร้อยละ⁵

$$\text{สูตร ร้อยละ} = \frac{N \times 100}{Na}$$

เมื่อ

N = จำนวนที่ต้องการเปรียบเทียบ

Na = จำนวนเต็ม

2. การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) มีสูตรดังนี้⁶

สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ

\bar{X} = ค่ามัธยิมเลขคณิต

⁴สุรพงษ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์, “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจของผู้บริหารโรงเรียนกับขวัญของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราช”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ), 2541, หน้า 44.

⁵พิสนุ พงศ์ศรี, วิจัยทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : เทียมฟ้าการพิมพ์, 2549), หน้า 80.

⁶สงศรี ชมภูวงศ์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549), หน้า 70.

$$\begin{aligned} \sum fx &= \text{ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน} \\ N &= \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด} \end{aligned}$$

3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)⁷ โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x - \bar{X})^2}{N-1}}$$

เมื่อ $S.D.$ = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X_i = จำนวนคะแนน
 \bar{X} = ค่ามัธยฐานเลขคณิต
 N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

4. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) มีสูตรดังนี้⁸

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 K = จำนวนข้อของมาตรวัด
 S_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

⁷เรื่องเดียวกัน.

⁸เรื่องเดียวกัน, หน้า 49.

5. หาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยหาความสอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ โดยใช้สูตร⁹

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
 $\sum R$ = ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6. ใช้การทดสอบที (t - test) มีสูตรดังนี้¹⁰

$$\text{สูตร } t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าที่ใช้พิจารณา t - distribution
 $\overline{X}_1, \overline{X}_2$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 S_1^2, S_2^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 N_1, N_2 = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

⁹เรื่องเดียวกัน, หน้า 49.

¹⁰ชานินทร์ ศิลป์จารุ, การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS, (กรุงเทพมหานคร : เทียมฟ้าการพิมพ์, 2549), หน้า 179.

7. ทดสอบเอฟ (F-test) ในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way ANOVA) โดยใช้สูตร¹¹

$$\text{สูตร} \quad F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ

F = ค่าการแจกแจงของ F

MS_b = ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w = ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนภายในกลุ่ม

¹¹เรื่องเดียวกัน, หน้า 50.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเกิดประโยชน์ตามที่คาดหวัง ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (t – test)

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (F – test)

df แทน ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)

SS แทน แทนผลบวกกำลังสอง (Sum of Squares)

MS แทน ค่าเฉลี่ยความแปรปรวน (Mean of Squares)

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตาราง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครองที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศชาย	44	45.40
เพศหญิง	53	54.60
รวม	97	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 54.6 และเพศชาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 45.4

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

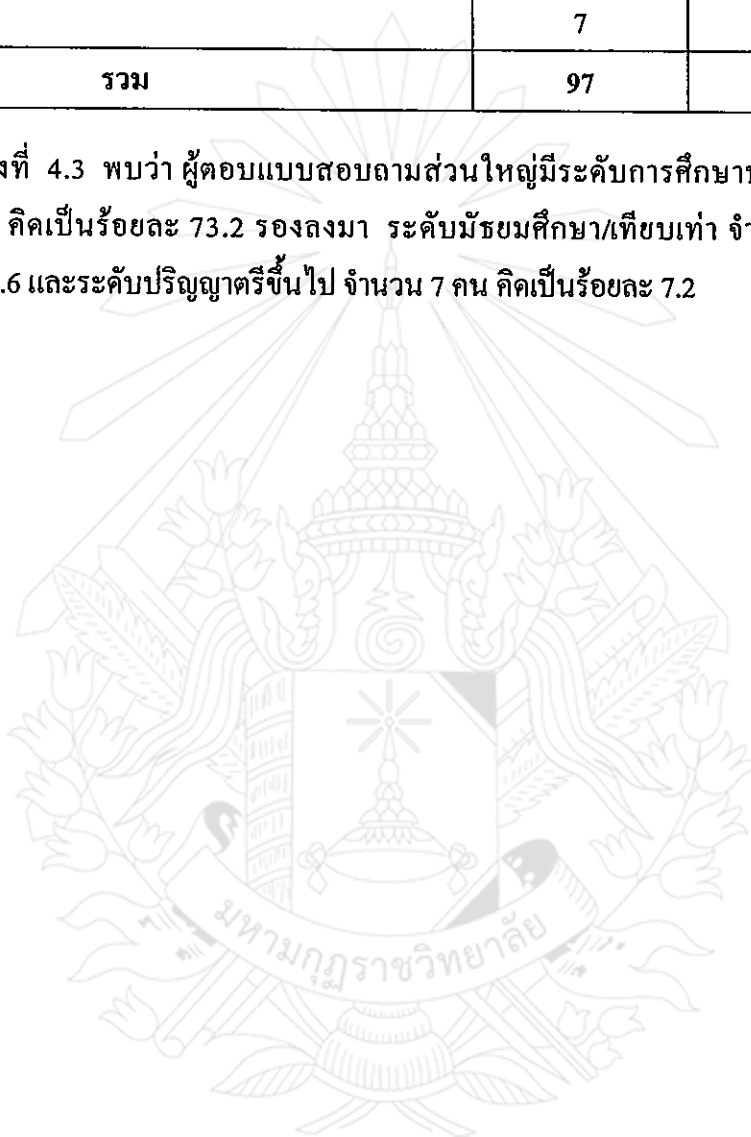
อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	24	24.70
30 - 40 ปี	37	38.10
มากกว่า 40 ปี	36	37.20
รวม	97	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 30 - 40 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมา อายุ มากกว่า 40 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 และอายุ ต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	71	73.20
มัธยมศึกษา/เทียบเท่า	19	19.60
ปริญญาตรีขึ้นไป	7	7.20
รวม	97	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 73.2 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่า จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวม

การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการแต่งกาย	1.82	0.62	น้อย
ด้านความประพฤติ	2.10	0.58	น้อย
ด้านความรับผิดชอบ	3.55	0.83	ปานกลาง
รวม	2.49	0.41	น้อย

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความประพฤติ และด้านการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านการแต่งกาย

ด้านการแต่งกาย	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนปึกชื่อและสกุลของนักเรียนที่ออกเสื้อเบียงขวา	2.15	1.33	น้อย
2. นักเรียนปึกอักษรย่อของโรงเรียนที่ออกเสื้อเบียงขวา	2.03	1.28	น้อย
3. นักเรียนสวมเสื้อของผู้อื่นมาโรงเรียน	1.75	0.95	น้อย
4. นักเรียนสวมกางเกงหรือกระโปรงตามระเบียบของโรงเรียน	1.55	0.79	น้อย
5. นักเรียนสวมชุดพลศึกษาตามระเบียบของโรงเรียน	1.98	1.18	น้อย

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านการแต่งกาย	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
6. นักเรียนสวมถุงเท้าตามระเบียบของโรงเรียน	1.95	1.02	น้อย
7. นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียน	2.18	1.13	น้อย
8. นักเรียนสวมรองเท้าตามระเบียบของโรงเรียน	1.94	1.04	น้อย
9. นักเรียนสวมรองเท้าแตะมาโรงเรียน	1.95	1.11	น้อย
10. นักเรียนไว้เล็บยาวและตกแต่งอย่างสวยงาม	1.58	0.78	น้อย
11. นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย	1.32	0.59	น้อย
12. นักเรียนสวมใส่เครื่องประดับที่มีค่า เช่น สร้อยคอ ต่างหู แหวน นาฬิกาข้อมือเพื่อตกแต่ง	1.42	0.75	น้อย
รวม	1.82	0.62	น้อย

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านการแต่งกาย โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือนักเรียนปักชื่อและสกุลของนักเรียนที่อกเสื้อเบ๊องขวา และนักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความประพฤติ

ด้านความประพฤติ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนมาโรงเรียนสาย	2.30	1.04	น้อย
2. นักเรียนหนีเรียนบางรายวิชา	1.95	0.91	น้อย
3. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น	1.79	0.90	น้อย
4. นักเรียนทุจริตในการสอบ	1.63	0.86	น้อย
5. นักเรียนแสดงกิริยาหยาบคาย ก้าวร้าวครู อาจารย์	2.35	1.23	ปานกลาง

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านความประพฤติ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนมาโรงเรียนสาย	2.30	1.04	น้อย
2. นักเรียนหนีเรียนบางรายวิชา	1.95	0.91	น้อย
3. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น	1.79	0.90	น้อย
4. นักเรียนทุจริตในการสอบ	1.63	0.86	น้อย
5. นักเรียนแสดงกิริยาหยาบคาย ก้าวร้าวครู อาจารย์	2.35	1.23	ปานกลาง
6. นักเรียนเชื่อคำสั่งครู อาจารย์	2.07	0.86	น้อย
7. นักเรียนส่งงานที่ได้รับมอบหมาย	2.02	0.68	น้อย
8. นักเรียนส่งเสียงรบกวนผู้อื่นขณะเรียน	2.63	1.05	ปานกลาง
9. นักเรียนทานขนมหรืออาหารอื่นในขณะที่เรียน	2.12	1.00	น้อย
10. นักเรียนดูหนังสือหรือทำอย่างอื่นในขณะที่ครูสอน	2.13	0.82	น้อย
11. นักเรียนพูดคุยหรือเล่นในขณะที่ครูกำลังสอน	2.54	0.82	ปานกลาง
12. นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน	3.06	1.12	ปานกลาง
13. นักเรียนพูดคำหยาบ	2.79	1.09	ปานกลาง
14. นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท	2.35	1.01	ปานกลาง
15. นักเรียนสูบบุหรี่ในโรงเรียน	1.26	0.49	น้อย
16. นักเรียนประพฤติตนในทำนองซู้สาว	1.29	0.54	น้อย
17. นักเรียนทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน	2.18	0.91	น้อย
18. นักเรียนขีดเขียน โต๊ะ เก้าอี้ ผ่นังห้องเรียน	2.61	0.96	ปานกลาง
19. นักเรียนทิ้งขยะเป็นที่	2.49	0.90	ปานกลาง
20. นักเรียนทำตามกฎจราจร	2.21	1.13	น้อย
21. นักเรียนเล่นการพนัน	1.25	0.46	น้อย
22. นักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน	1.24	0.56	น้อย
23. นักเรียนเข้าแถวในการรับบริการอาหารกลางวันและรับบริการอื่น ๆ	2.04	0.98	น้อย
รวม	2.10	0.58	น้อย

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ด้านความประพฤติ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนพูดคำหยาบ และนักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ด้านความรับผิดชอบ

ด้านความรับผิดชอบ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย	3.47	1.00	ปานกลาง
2. นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่โรงเรียนมอบหมาย	3.64	1.01	ปานกลาง
3. นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้ปกครองมอบหมาย	3.55	0.87	ปานกลาง
รวม	3.55	0.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ด้านความรับผิดชอบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่โรงเรียนมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้ปกครองมอบหมาย และนักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวมของผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการแต่งกาย	1.91	0.57	น้อย	1.73	0.65	น้อย
ด้านความประพฤติ	2.15	0.59	น้อย	2.06	0.58	น้อย
ด้านความรับผิดชอบ	3.39	0.86	ปานกลาง	3.69	0.78	มาก
รวม	2.49	0.45	ปานกลาง	2.50	0.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้งเพศชายและเพศหญิง พบว่า ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความประพฤติ และ ด้านการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านการแต่งกายของผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ

ด้านการแต่งกาย	ระดับความคิดเห็น					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนปักชื่อและสกุลของนักเรียนที่ออกเสื้อเบือ่งขาว	2.43	1.30	ปานกลาง	1.93	1.31	น้อย

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ด้านการแต่งกาย	ระดับความคิดเห็น					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
2. นักเรียนปักอักษรย่อของโรงเรียนที่อกเสื้อเบื้องต้น	2.16	1.24	น้อย	1.92	1.31	น้อย
3. นักเรียนสวมเสื้อของผู้อื่นมาโรงเรียน	1.95	0.98	น้อย	1.58	0.89	น้อย
4. นักเรียนสวมกางเกงหรือกระโปรงตามระเบียบของโรงเรียน	1.59	0.73	น้อย	1.51	0.85	น้อย
5. นักเรียนสวมชุดพลศึกษาตามระเบียบของโรงเรียน	2.05	1.18	น้อย	1.92	1.19	น้อย
6. นักเรียนสวมถุงเท้าตามระเบียบของโรงเรียน	2.11	0.99	น้อย	1.81	1.04	น้อย
7. นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียน	2.20	1.11	น้อย	2.15	1.15	น้อย
8. นักเรียนสวมรองเท้าตามระเบียบของโรงเรียน	1.95	1.06	น้อย	1.92	1.04	น้อย
9. นักเรียนสวมรองเท้าแตะมาโรงเรียน	2.09	1.12	น้อย	1.83	1.11	น้อย
10. นักเรียนไว้เล็บยาวและตกแต่งอย่างสวยงาม	1.61	0.72	น้อย	1.55	0.82	น้อย
11. นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย	1.43	0.63	น้อย	1.23	0.54	น้อย
12. นักเรียนสวมใส่เครื่องประดับที่มีค่า เช่น สร้อยคอ ต่างหู แหวน นาฬิกาข้อมือ เพื่อตกแต่ง	1.39	0.69	น้อย	1.45	0.80	น้อย
รวม	1.91	0.57	น้อย	1.73	0.65	น้อย

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านการแต่งกาย จำแนกตามเพศ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เพศชาย พบว่า นักเรียนปึกชื่อและสกุลของนักเรียน ที่ออกสื่อเบื่องขวา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียน และนักเรียนสวมใส่เครื่องประดับที่มีค่า เช่น สร้อยคอ ต่างหู แหวน นาฬิกาข้อมือเพื่อตกแต่ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนเพศหญิง พบว่า นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนปึกชื่อและสกุลของนักเรียนที่ออกสื่อเบื่องขวา และนักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความประพฤติของผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ

ด้านความประพฤติ	ระดับความคิดเห็น					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนมาโรงเรียนสาย	2.25	1.06	ปานกลาง	2.34	1.04	ปานกลาง
2. นักเรียนหนีเรียนบางรายวิชา	2.00	0.92	น้อย	1.91	0.90	น้อย
3. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น	1.93	0.93	น้อย	1.68	0.87	น้อย
4. นักเรียนทุจริตในการสอบ	1.80	1.03	น้อย	1.49	0.67	น้อย
5. นักเรียนแสดงกิริยาหยาบคาย ก้าวร้าวครูอาจารย์	2.39	1.17	ปานกลาง	2.32	1.28	น้อย
6. นักเรียนเชื่อคำตั้งครู อาจารย์	2.16	0.75	น้อย	2.00	0.94	น้อย
7. นักเรียนส่งงานที่ได้รับมอบหมาย	2.11	0.69	น้อย	1.94	0.66	น้อย
8. นักเรียนส่งเสียงรบกวนผู้อื่นขณะเรียน	2.52	1.13	ปานกลาง	2.71	0.99	ปานกลาง
9. นักเรียนทานขนมหรืออาหารอื่นในขณะที่เรียน	2.07	0.97	น้อย	2.17	1.03	น้อย
10. นักเรียนดูหนังสือหรือทำอย่างอื่นในขณะที่ครูสอน	2.20	0.80	น้อย	2.08	0.85	น้อย
11. นักเรียนพูดคุยหรือเล่นในขณะที่ครูกำลังสอน	2.50	0.76	ปานกลาง	2.57	0.87	ปานกลาง
12. นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน	3.07	1.04	ปานกลาง	3.06	1.18	ปานกลาง
13. นักเรียนพูดคำหยาบ	2.89	1.10	ปานกลาง	2.72	1.08	ปานกลาง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ด้านความประพฤติ	ระดับความคิดเห็น					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
14. นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท	2.39	0.92	ปานกลาง	2.32	1.09	น้อย
15. นักเรียนสูบบุหรี่ในโรงเรียน	1.34	0.53	น้อย	1.18	0.44	น้อย
16. นักเรียนประพฤติตนในทำนองซู้สาว	1.41	0.58	น้อย	1.19	0.48	น้อย
17. นักเรียนทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน	2.30	0.98	น้อย	2.08	0.85	น้อย
18. นักเรียนขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ผนังห้องเรียน	2.73	1.02	ปานกลาง	2.51	0.91	ปานกลาง
19. นักเรียนทิ้งขยะเป็นที่	2.55	1.00	ปานกลาง	2.45	0.82	ปานกลาง
20. นักเรียนทำตามกฎจราจร	2.30	1.17	น้อย	2.13	1.09	น้อย
21. นักเรียนเล่นการพนัน	1.23	0.42	น้อย	1.26	0.49	น้อย
22. นักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน	1.25	0.49	น้อย	1.23	0.61	น้อย
23. นักเรียนเข้าแถวในการรับบริการอาหารกลางวันและรับบริการอื่น ๆ	2.07	0.87	น้อย	2.02	1.07	น้อย
รวม	2.15	0.59	น้อย	2.06	0.58	น้อย

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ด้านความประพฤติ จำแนกตามเพศ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เพศชาย พบว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนพูดคำหยาบ และนักเรียนเล่นการพนัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนเพศหญิง พบว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนพูดคำหยาบ และนักเรียนสูบบุหรี่ในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติ ตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ด้านความรับผิดชอบของผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ

ด้านความรับผิดชอบ	ระดับความคิดเห็น					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย	3.32	0.96	ปานกลาง	3.60	1.03	ปานกลาง
2. นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่โรงเรียนมอบหมาย	3.44	1.00	ปานกลาง	3.81	1.00	มาก
3. นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้ปกครองมอบหมาย	3.43	0.93	ปานกลาง	3.64	0.81	ปานกลาง
รวม	3.39	0.86	ปานกลาง	3.69	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามเพศ เพศชาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเพศหญิง อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทั้งเพศชายและเพศหญิง พบว่า นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่โรงเรียนมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้ปกครองมอบหมาย และนักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตาม ระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา โดยรวม ของผู้ปกครอง จำแนกตามอายุ

การปฏิบัติตาม ระเบียบวินัยของ นักเรียน	ระดับความคิดเห็น								
	ต่ำกว่า 30 ปี			30-40 ปี			มากกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการแต่งกาย	1.96	0.52	น้อย	1.77	0.57	น้อย	1.77	0.72	น้อย
ด้านความประพฤติ	2.18	0.53	น้อย	2.06	0.60	น้อย	2.09	0.60	น้อย
ด้านความรับผิดชอบ	3.54	0.56	ปานกลาง	3.52	0.93	ปานกลาง	3.59	0.88	ปานกลาง
รวม	2.56	0.30	ปานกลาง	2.45	0.39	ปานกลาง	2.48	0.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้งอายุ ต่ำกว่า 30 ปี, 30-40 ปี และอายุมากกว่า 40 ปี พบว่า ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความประพฤติ และด้านการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านการแต่งกายของผู้ปกครอง จำแนกตามอายุ

ด้านการแต่งกาย	ระดับความคิดเห็น								
	ต่ำกว่า 30 ปี			30-40 ปี			มากกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนปึกชื่อและสกุล ของนักเรียนที่ออกเสื้อเบ๊อง ขวา	2.67	1.69	ปานกลาง	2.22	1.34	น้อย	1.75	0.87	น้อย
2. นักเรียนปึกอักษรย่อของ โรงเรียนที่ออกเสื้อเบ๊องขวา	2.33	1.37	น้อย	1.81	1.20	น้อย	2.06	1.29	น้อย
3. นักเรียนสวมเสื้อของ ผู้อื่นมาโรงเรียน	1.54	0.78	น้อย	1.65	0.75	น้อย	2.00	1.17	น้อย
4. นักเรียนสวมกางเกง หรือกระโปรงตามระเบียบ ของโรงเรียน	1.46	0.51	น้อย	1.32	0.48	น้อย	1.83	1.08	น้อย
5. นักเรียนสวมชุดพล ศึกษาตามระเบียบของ โรงเรียน	2.25	1.11	น้อย	2.14	1.40	น้อย	2.14	1.40	น้อย
6. นักเรียนสวมถุงเท้าตาม ระเบียบของโรงเรียน	1.71	0.81	น้อย	2.05	1.05	น้อย	2.00	1.12	น้อย
7. นักเรียนสวมถุงเท้ามา โรงเรียน	2.42	1.14	ปานกลาง	2.22	1.27	น้อย	1.97	0.94	น้อย

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ด้านการแต่งกาย	ระดับความคิดเห็น								
	ต่ำกว่า 30 ปี			30-40 ปี			มากกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
8. นักเรียนสวมรองเท้าตามระเบียบของโรงเรียน	2.29	1.04	น้อย	1.89	1.08	น้อย	1.75	0.98	น้อย
9. นักเรียนสวมรองเท้าแตะมาโรงเรียน	2.08	1.28	น้อย	2.14	1.16	น้อย	1.67	0.89	น้อย
10. นักเรียนไว้เล็บยาวและตกแต่งอย่างสวยงาม	1.96	1.00	น้อย	1.41	0.69	น้อย	1.50	0.61	น้อย
11. นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย	1.33	0.70	น้อย	1.24	0.60	น้อย	1.39	0.49	น้อย
12. นักเรียนสวมใส่เครื่องประดับที่มีค่า เช่น สร้อยคอ ต่างหู แหวน นาฬิกาข้อมือ เพื่อตกแต่ง	1.42	0.88	น้อย	1.22	0.58	น้อย	1.64	0.76	น้อย
รวม	1.95	0.52	น้อย	1.77	0.57	น้อย	1.77	0.72	น้อย

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมิ่อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านการแต่งกาย จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุต่ำกว่า 30 ปี พบว่า นักเรียนปิกชื่อและสกุลของนักเรียนที่ออกเสื้อเบ๊องขวา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียน และนักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อายุ 30-40 ปี พบว่า นักเรียนปิกชื่อและสกุลของนักเรียนที่ออกเสื้อเบ๊องขวา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียน และนักเรียนสวมใส่เครื่องประดับที่มีค่า เช่น สร้อยคอ ต่างหู แหวน นาฬิกาข้อมือเพื่อตกแต่ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และอายุมากกว่า 40 ปี พบว่า นักเรียนสวมชุดพลศึกษาตามระเบียบของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนปิกอักษรย่อของโรงเรียนที่ออกเสื้อเบ๊องขวา และนักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความประพฤติของผู้ปกครอง จำแนกตามอายุ

ด้านความประพฤติ	ระดับความคิดเห็น								
	ต่ำกว่า 30 ปี			30-40 ปี			มากกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนมาโรงเรียนสาย	2.33	1.24	น้อย	2.27	0.96	น้อย	2.31	1.01	น้อย
2. นักเรียนหนีเรียนบางรายวิชา	1.92	0.72	น้อย	1.65	0.86	น้อย	2.28	0.97	น้อย
3. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น	1.79	0.83	น้อย	1.46	0.69	น้อย	2.14	1.02	น้อย
4. นักเรียนทุจริตในการสอบ	1.54	0.72	น้อย	1.81	1.10	น้อย	1.50	0.61	น้อย
5. นักเรียนแสดงกิริยาหยาบคาย ก้าวร้าวครู อาจารย์	2.75	1.36	ปานกลาง	2.35	1.18	ปานกลาง	2.08	1.13	น้อย
6. นักเรียนเชื่อคำสั่งครู อาจารย์	2.25	0.79	น้อย	1.92	0.83	น้อย	2.11	0.92	น้อย
7. นักเรียนส่งงานที่ได้รับมอบหมาย	2.21	0.59	น้อย	1.86	0.75	น้อย	2.06	0.63	น้อย
8. นักเรียนส่งเสียงรบกวนผู้อื่นขณะเรียน	2.96	0.81	ปานกลาง	2.59	1.07	ปานกลาง	2.44	1.16	ปานกลาง
9. นักเรียนทานขนมหรืออาหารอื่นในขณะที่เรียน	2.17	1.09	น้อย	1.95	1.08	น้อย	2.28	0.85	น้อย
10. นักเรียนดูหนังสือหรือทำอย่างอื่นในขณะที่ครูสอน	2.08	0.58	น้อย	1.84	0.73	น้อย	2.47	0.94	ปานกลาง
11. นักเรียนพูดคุยหรือเล่นในขณะที่ครูกำลังสอน	2.54	0.93	ปานกลาง	2.51	0.87	ปานกลาง	2.56	0.70	ปานกลาง
12. นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน	3.21	1.41	ปานกลาง	3.32	0.94	ปานกลาง	2.69	0.98	ปานกลาง

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ด้านความประพฤติ	ระดับความคิดเห็น								
	ต่ำกว่า 30 ปี			30-40 ปี			มากกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
13. นักเรียนพูดคำหยาบ	3.13	1.19	ปานกลาง	2.92	1.19	ปานกลาง	2.44	0.81	ปานกลาง
14. นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท	2.75	1.33	ปานกลาง	2.43	0.87	ปานกลาง	2.00	0.79	น้อย
15. นักเรียนสูบบุหรี่ในโรงเรียน	1.25	0.53	น้อย	1.27	0.51	น้อย	1.25	0.44	น้อย
16. นักเรียนประพฤติตนในทำนองชู้สาว	1.21	0.59	น้อย	1.30	0.57	น้อย	1.33	0.48	น้อย
17. นักเรียนทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน	2.04	0.62	น้อย	2.35	1.09	ปานกลาง	2.08	0.87	น้อย
18. นักเรียนขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ผนังห้องเรียน	2.54	0.66	ปานกลาง	2.54	1.07	ปานกลาง	2.72	1.03	ปานกลาง
19. นักเรียนทิ้งขยะเป็นที่	2.42	0.72	ปานกลาง	2.51	0.96	ปานกลาง	2.53	0.97	ปานกลาง
20. นักเรียนทำตามกฎจราจร	2.25	1.33	น้อย	2.19	1.08	น้อย	2.19	1.06	น้อย
21. นักเรียนเล่นการพนัน	1.33	0.48	น้อย	1.24	0.44	น้อย	1.19	0.47	น้อย
22. นักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน	1.13	0.34	น้อย	1.26	0.61	น้อย	1.28	0.62	น้อย
23. นักเรียนเข้าแถวในการรับบริการอาหารกลางวันและรับบริการอื่นๆ	2.29	1.12	น้อย	1.73	0.90	น้อย	2.19	0.89	น้อย
รวม	2.18	0.54	น้อย	2.06	0.60	น้อย	2.10	0.60	น้อย

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความประพฤติ จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุต่ำกว่า 30 ปี และอายุ 30-40 ปี พบว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนพูด คำหยาบ และนักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนอายุมากกว่า 40 ปี พบว่า นักเรียนขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ผนังห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน และนักเรียนเล่นการพนัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความรับผิดชอบของผู้ปกครอง จำแนกตามอายุ

ด้านความรับผิดชอบ	ระดับความคิดเห็น								
	ต่ำกว่า 30 ปี			30-40 ปี			มากกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย	3.63	0.92	ปานกลาง	3.38	1.06	ปานกลาง	3.47	1.00	ปานกลาง
2. นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่โรงเรียนมอบหมาย	3.54	0.83	ปานกลาง	3.49	1.07	ปานกลาง	3.86	1.05	มาก
3. นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้ปกครองมอบหมาย	3.46	0.66	ปานกลาง	3.70	0.85	มาก	3.44	1.00	ปานกลาง
รวม	3.54	0.56	ปานกลาง	3.52	0.93	ปานกลาง	3.59	0.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุต่ำกว่า 30 ปี พบว่า นักเรียนทำการบ้าน ที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่โรงเรียนมอบหมาย และนักเรียนปฏิบัติ

หน้าที่ตามที่ถูกครองมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อายุ 30-40 ปี พบว่า นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่ถูกครองมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามโรงเรียนมอบหมาย และนักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และอายุมากกว่า 40 ปี พบว่า นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามโรงเรียนมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย และนักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่ถูกครองมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอหนองวี จังหวัดสงขลา โดยรวมของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น								
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา/เทียบเท่า			ปริญญาตรีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการแต่งกาย	1.73	0.65	น้อย	2.06	0.47	น้อย	2.01	0.41	น้อย
ด้านความประพฤติ	2.06	0.63	น้อย	2.29	0.41	น้อย	1.98	0.35	น้อย
ด้านความรับผิดชอบ			ปาน			ปาน			
	3.61	0.86	กลาง	3.26	0.77	กลาง	3.76	0.25	มาก
รวม	2.47	0.45	ปาน	2.54	0.28	ปาน	2.58	0.31	ปาน

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ความผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอหนองวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา/เทียบเท่า พบว่า ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความประพฤติ และด้านการแต่งกายมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนระดับปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสาม้อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านการแต่งกายของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านการแต่งกาย	ระดับความคิดเห็น								
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา/เทียบเท่า			ปริญญาตรีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนปักชื่อและสกุลของนักเรียนที่อกเสื้อเบื้องขวา	2.07	1.37	น้อย	2.21	1.18	น้อย	2.86	1.22	ปานกลาง
2. นักเรียนปักอักษรย่อของโรงเรียนที่อกเสื้อเบื้องขวา	1.98	1.32	น้อย	2.21	1.36	น้อย	2.00	0.58	น้อย
3. นักเรียนสวมเสื้อของผู้อื่นมาโรงเรียน	1.68	1.00	น้อย	2.05	0.71	น้อย	1.71	0.95	น้อย
4. นักเรียนสวมกางเกงหรือกระโปรงตามระเบียบของโรงเรียน	1.56	0.87	น้อย	1.53	0.51	น้อย	1.43	0.54	น้อย
5. นักเรียนสวมชุดพลศึกษาตามระเบียบของโรงเรียน	1.93	1.28	น้อย	2.05	0.91	น้อย	2.29	0.76	น้อย
6. นักเรียนสวมถุงเท้าตามระเบียบของโรงเรียน	1.92	1.13	น้อย	1.95	0.62	น้อย	2.29	0.76	น้อย
7. นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียน	1.99	1.10	ปานกลาง	2.79	1.18	ปานกลาง	2.43	0.54	ปานกลาง
8. นักเรียนสวมรองเท้าตามระเบียบของโรงเรียน	1.79	1.07	น้อย	2.32	0.95	น้อย	2.42	0.54	ปานกลาง
9. นักเรียนสวมรองเท้าแตะมาโรงเรียน	1.77	1.10	น้อย	2.53	0.84	ปานกลาง	2.14	1.46	น้อย
10. นักเรียนไว้เล็บยาวและตกแต่งอย่างสวยงาม	1.44	0.73	น้อย	1.95	0.78	น้อย	2.00	0.82	น้อย

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ด้านการแต่งกาย.	ระดับความคิดเห็น								
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา/เทียบเท่า			ปริญญาตรีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
11. นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย	1.28	0.54	น้อย	1.42	0.77	น้อย	1.42	0.54	น้อย
12. นักเรียนสวมใส่เครื่องประดับที่มีค่า เช่น สร้อยคอ ต่างหู แหวน นาฬิกาข้อมือ เพื่อตกแต่ง	1.37	0.68	น้อย	1.74	0.99	น้อย	1.74	0.99	น้อย
รวม	1.73	0.65	น้อย	2.06	0.47	น้อย	2.01	0.41	น้อย

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านการแต่งกาย จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับประถมศึกษา และปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า นักเรียนปักชื่อและสกุลของนักเรียนที่อกเสื้อเบ๊องขวา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียน และนักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่า พบว่า นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนสวมรองเท้าแตะมาโรงเรียนและนักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน บ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความประพฤติของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านความประพฤติ	ระดับความคิดเห็น								
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา/เทียบเท่า			ปริญญาตรีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนมาโรงเรียนสาย	2.20	1.04	น้อย	2.74	0.87	ปานกลาง	2.14	1.35	น้อย
2. นักเรียนหนีเรียนบางรายวิชา	2.03	0.96	น้อย	1.63	0.83	น้อย	2.00	0.00	น้อย
3. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น	1.73	0.94	น้อย	1.84	0.83	น้อย	2.29	0.49	น้อย
4. นักเรียนทุจริตในการสอบ	1.54	0.77	น้อย	2.11	1.10	น้อย	1.29	0.49	น้อย
5. นักเรียนแสดงกิริยาหยาบคาย ถ้าวร้าวครูอาจารย์	2.30	1.34	น้อย	2.63	0.90	ปานกลาง	2.14	0.69	น้อย
6. นักเรียนเชื่อคำสั่งครูอาจารย์	2.07	0.93	น้อย	2.05	0.71	น้อย	2.14	0.38	น้อย
7. นักเรียนส่งงานที่ได้รับมอบหมาย	1.99	0.71	น้อย	2.11	0.66	น้อย	2.14	0.38	น้อย
8. นักเรียนส่งเสียงรบกวนผู้อื่นขณะเรียน	2.55	1.19	ปานกลาง	2.95	0.41	ปานกลาง	2.57	0.54	ปานกลาง
9. นักเรียนทานขนมหรืออาหารอื่นในขณะเรียน	2.17	1.11	น้อย	2.11	0.57	น้อย	1.71	0.76	น้อย

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ด้านความประพฤติ	ระดับความคิดเห็น								
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา/เทียบเท่า			ปริญญาตรีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
10. นักเรียนดูหนังสือหรือทำอย่างอื่นในขณะครูสอน	2.07	0.90	น้อย	2.37	0.60	ปานกลาง	2.14	0.38	น้อย
11. นักเรียนพูดคุยหรือเล่นในขณะที่ครูกำลังสอน	2.52	0.89	ปานกลาง	2.79	0.54	ปานกลาง	2.00	0.00	น้อย
12. นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน	3.08	1.16	ปานกลาง	3.26	1.05	ปานกลาง	2.29	0.49	น้อย
13. นักเรียนพูดคำหยาบ	2.69	1.08	ปานกลาง	3.16	1.17	ปานกลาง	2.86	0.90	ปานกลาง
14. นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท	2.32	1.00	น้อย	2.47	0.96	ปานกลาง	2.29	1.38	น้อย
15. นักเรียนสูบบุหรี่ในโรงเรียน	1.24	0.49	น้อย	1.37	0.50	น้อย	1.14	0.38	น้อย
16. นักเรียนประพฤติตนในทำนองผู้สาว	1.20	0.401	น้อย	1.74	0.81	น้อย	1.01	0.00	น้อย
17. นักเรียนทำลายทรัพย์สินบัติของโรงเรียน	2.14	1.00	น้อย	2.42	0.69	ปานกลาง	1.86	0.38	น้อย
18. นักเรียนขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ผนังห้องเรียน	2.61	1.09	ปานกลาง	2.47	0.51	ปานกลาง	3.00	0.00	ปานกลาง
19. นักเรียนทิ้งขยะเป็นที่	2.45	0.98	ปานกลาง	2.68	0.67	ปานกลาง	2.43	0.54	ปานกลาง

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ด้านความประพฤติ	ระดับความคิดเห็น								
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา/เทียบเท่า			ปริญญาตรีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
20. นักเรียนทำตามกฎ จรรยา	2.15	1.129	น้อย	2.47	1.02	ปานกลาง	2.00	1.41	น้อย
21. นักเรียนเล่นการ พนัน	1.15	0.36	น้อย	1.63	0.60	น้อย	1.14	0.38	น้อย
22. นักเรียนพกอาวุธ มาโรงเรียน	1.18	0.49	น้อย	1.53	0.77	น้อย	1.00	0.00	น้อย
23. นักเรียนเข้าแถวใน การรับบริการอาหาร กลางวันและรับบริการ อื่นๆ	2.04	1.05	น้อย	2.11	0.88	น้อย	1.86	0.38	น้อย
รวม	2.06	0.63	น้อย	2.29	0.41	น้อย	1.98	0.35	น้อย

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมิ่อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับประถมศึกษา พบว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนพูดคำหยาบ และนักเรียนเล่นการพนัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่า พบว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนพูดคำหยาบ และนักเรียนสูบบุหรี่ในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และระดับปริญญาตรี ขึ้นไป พบว่า นักเรียนขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ผนังห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียน พูดคำหยาบ และนักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความรับผิดชอบของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านความรับผิดชอบ	ระดับความคิดเห็น								
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา/เทียบเท่า			ปริญญาตรีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย	3.55	1.00	ปานกลาง	3.16	0.96	ปานกลาง	3.56	1.13	ปานกลาง
2. นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่คุณปกครองมอบหมาย	3.70	1.01	มาก	3.21	1.08	ปานกลาง	4.14	0.38	มาก
3. นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่คุณปกครองมอบหมาย	3.58	0.92	ปานกลาง	3.42	0.77	มาก	3.57	0.54	ปานกลาง
รวม	3.61	0.86	ปานกลาง	3.26	0.77	ปานกลาง	3.76	0.25	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามระดับการศึกษา ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา/เทียบเท่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นระดับปริญญาตรีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับประถมศึกษาและปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่โรงเรียนมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่คุณปกครองมอบหมาย และนักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่า พบว่า นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่คุณปกครองมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่คุณปกครองมอบหมาย และนักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				t	P-value
	ชาย		หญิง			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการแต่งกาย	1.91	0.57	1.73	0.65	1.43	0.07
ด้านความประพฤติ	2.15	0.59	2.06	0.58	0.75	0.77
ด้านความรับผิดชอบ	3.39	0.86	3.69	0.78	-1.74	0.72
รวม	2.49	0.45	2.50	0.38	-0.83	0.28

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน
โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหว้า จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P – value
ด้านการแต่งกาย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.61	0.30	0.79	0.45
	ภายในกลุ่ม	94	36.27	0.38		
	รวม	96	36.88			
ด้านความประพฤติ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.22	0.11	0.32	0.73
	ภายในกลุ่ม	94	32.16	0.34		
	รวม	96	32.38			
ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.1	0.05	0.30	0.93
	ภายในกลุ่ม	94	65.43	0.18		
	รวม	96	65.53			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.17	0.08	0.50	0.61
	ภายในกลุ่ม	94	15.86			
	รวม	96	16.03			

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหว้า จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ด้านการแต่งกาย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.92	0.96	2.58	0.08
	ภายในกลุ่ม	94	34.96	0.37		
	รวม	96	36.88			
ด้านความประพฤติ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.88	0.44	1.32	0.27
	ภายในกลุ่ม	94	31.49	0.33		
	รวม	96	32.37			
ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.14	1.07	1.58	0.21
	ภายในกลุ่ม	94	63.39	0.67		
	รวม	96	65.53			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.14	0.07	0.41	0.66
	ภายในกลุ่ม	94	15.89	0.17		
	รวม	96	16.03			

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษาโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขการปฏิบัติตามระเบียบ
วินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ตารางที่ 4.23 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียน
บ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ปัญหา	ความถี่
ด้านการแต่งกาย	
1.1 นักเรียนแต่งกายไม่สะอาดและไม่ถูกระเบียบของโรงเรียน	27
1.2 นักเรียนแต่งกายไม่เรียบร้อย เช่น ไม่สวมถุงเท้า ไม่ปักชื่อ	14
รวม	41
ด้านความประพฤติ	
2.1 นักเรียนไม่เคารพต่อผู้ใหญ่ ไม่รู้จักให้อภัย	15
2.2 นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น พุดจก้าวร้า พุดคำหยาบ	12
2.3 นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีเพียงบางส่วนเท่านั้น	4
รวม	31
ด้านความรับผิดชอบ	
3.1 นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	14
3.2 นักเรียนได้รับมอบหมายงานน้อยจึงทำให้ไม่ค่อยเห็นความรับผิดชอบ	10
3.4 นักเรียนไม่สนใจทำงานที่ผู้ปกครองมอบหมายให้	6
รวม	30

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ได้เสนอปัญหา มากที่สุดคือ ด้านการแต่งกาย เรื่อง นักเรียนแต่งกายไม่สะอาดและไม่ถูกระเบียบของโรงเรียน รองลงมาคือ นักเรียนไม่เคารพต่อผู้ใหญ่ ไม่รู้จักให้อภัย และปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านความรับผิดชอบ เรื่อง นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ตารางที่ 4.24 ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

แนวทางแก้ไข	ความถี่
ด้านการแต่งกาย	
1.1 ควรมีการเน้นในเรื่องการรักษาความสะอาดของชุดนักเรียน	15
1.2 ควรมีการตรวจตราและบังคับให้นักเรียนแต่งกายให้ถูกระเบียบ	11
1.3 โรงเรียนควรมีการประสานงานกับผู้ปกครองในการดูแลเรื่องการแต่งกายของนักเรียน	6
1.4 ควรมีการมอบรางวัลแก่ผู้ที่แต่งกายเรียบร้อย	4
รวม	36
ด้านความประพฤติ	
2.1 ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีการใช้กิริยามารยาทที่สุภาพอ่อนโยน	25
2.2 ควรมีการสอนเน้นการแสดงความประพฤติที่มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่	9
2.3 ควรมีการมอบรางวัลแก่ผู้ที่มีความประพฤติดี	6
รวม	40
ด้านความรับผิดชอบ	
3.1 ควรมีการสร้างนิสัยในการรับผิดชอบให้นักเรียนคิดเป็นนิสัย	23
3.2 ครูควรมีการมอบหมายงานให้เพิ่มขึ้นเพื่อเด็กจะได้เกิดความรับผิดชอบ	9
รวม	32

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ได้เสนอแนวทางแก้ไข มากที่สุดคือ ด้านความประพฤติ เรื่องควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีการใช้กิริยามารยาทที่สุภาพอ่อนโยน รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบ เรื่อง ควรมีการสร้างนิสัยในการรับผิดชอบให้นักเรียนคิดเป็นนิสัย และแนวทางแก้ไขน้อยที่สุดคือ ด้านการแต่งกาย เรื่อง ควรมีการมอบรางวัลแก่ผู้ที่แต่งกายเรียบร้อย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครองที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง ตำบลปลักหนู อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบจากตารางสำเร็จรูปในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ เกรจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 97 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิดและปลายเปิด โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเองซึ่งแบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ (Checklist) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลาซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา 5 ระดับของลิเกิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 38 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test และ F – test (One-way ANOVA) ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ประมวลผลทางสถิติสามารถสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1) ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 54.6 และเพศชาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 45.4
- 2) ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 30-40 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมา อายุมากกว่า 40 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 และอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7
- 3) ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 73.2 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษา – เทียบเท่า จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

- 1) ด้านการแต่งกาย ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนปักชื่อและสกุลของนักเรียนที่อกเสื้อเบื้องขวา และนักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
- 2) ด้านความประพฤติ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนพูดคำหยาบ และนักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
- 3) ด้านความรับผิดชอบ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่โรงเรียนมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ

นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้ปกครองมอบหมาย และนักเรียนทำกรบ้านที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

5.1.3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ตามตัวแปรอิสระ

1) จำแนกตามเพศ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้งเพศชายและเพศหญิง พบว่า ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความประพฤติ และ ด้านการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2) จำแนกตามอายุ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้งอายุ ต่ำกว่า 30 ปี, 30-40 ปี และอายุมากกว่า 40 ปี พบว่า ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความประพฤติ และด้านการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3) จำแนกตามระดับการศึกษา ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา/เทียบเท่า พบว่า ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความประพฤติ และด้านการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนระดับปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

5.1.4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครองที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน

1) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครองจำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครองจำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครองจำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5.1.5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

- 1) ด้านการแต่งกาย ได้แก่ นักเรียนแต่งกายไม่สะอาด ไม่ถูกระเบียบของโรงเรียน และนักเรียนแต่งกายไม่เรียบร้อย เช่น ไม่สวมถุงเท้า ไม่ปักชื่อ
- 2) ด้านความประพฤติ ได้แก่ นักเรียนไม่ความเคารพต่อผู้ใหญ่ ไม่รู้จักให้อภัย นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น พูดจากร้าวร้าว พูดคำหยาบ
- 3) ด้านความรับผิดชอบ ได้แก่ นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนได้รับมอบหมายงานน้อยจึงทำให้ไม่ค่อยเห็นความรับผิดชอบ

5.1.6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

- 1) ด้านการแต่งกาย ได้แก่ ควรมีการเน้นในเรื่องการรักษาความสะอาดของชุดนักเรียน ควรมีการตรวจตราและบังคับให้นักเรียนแต่งกายให้ถูกระเบียบ
- 2) ด้านความประพฤติ ได้แก่ ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีการใช้กิริยามารยาทที่สุภาพอ่อนโยน ควรมีการสอนเน้นการแสดงออกความประพฤติที่มีสัมมาคาราวะต่อผู้ใหญ่
- 3) ด้านความรับผิดชอบ ได้แก่ ควรมีการสร้างนิสัยในการรับผิดชอบให้นักเรียนคิดเป็นนิสัย คุณครูควรมีการมอบหมายงานให้เพิ่มขึ้นเพื่อเด็กจะได้เกิดความรับผิดชอบ

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษา ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความประพฤติ และด้านการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่ามีพฤติกรรมที่ประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนดี มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายไม่ว่าจะเป็นจากผู้ปกครอง ครู หรือการบ้านที่ครูมอบหมายให้ในแต่ละครั้ง นักเรียนจะออกจากบ้านแต่เช้าเพื่อ โรงเรียนให้ทันเช้าแถวเคารพธงชาติ อีกทั้งนักเรียนเองก็มีการแต่งกายตามแบบฟอร์มชุดนักเรียนทุกครั้งก่อนไปโรงเรียน โดยผู้ปกครองจะเป็นผู้คอยดูแลความเรียบร้อยของนักเรียนก่อนออกจากบ้าน เพื่อให้ นักเรียนมีการแต่งกายที่สุภาพและเหมาะสมกับการเป็นนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิระวรรณ อามระดิษ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และ โรงเรียนสาธิต มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องค่านิยม เรื่อง ความ

มีระเบียบวินัย อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ จะเห็นได้จากนักเรียนมีความคิดเห็นด้วยส่วนใหญ่ในเรื่องระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัดว่า การออกนอกบริเวณโรงเรียน ควรขออนุญาตครูทุกครั้ง และเห็นด้วยที่ว่า ผู้ที่ฝ่าฝืนระเบียบวินัยย่อมจะนำความเดือดร้อนมาสู่คณะ การแอบสูบบุหรี่ในโรงเรียนเป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่ควรปฏิบัติ การห้อยโหนบันไดรถโดยสารเป็นการกระทำผิดกฎจราจร

ด้านการแต่งกาย ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนปักช่อและสกุลของนักเรียนที่อกเสื้อเบื้องขวา และนักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นมาก่อนที่นักเรียนจะออกจากบ้านนั้น ผู้ปกครองจะคอยดูแลความเรียบร้อยของนักเรียนก่อนในการแต่งกายให้เป็นไปตามแบบฟอร์มของโรงเรียน ซึ่งบางครั้งนักเรียนอาจมีการแต่งกายที่ผิดระเบียบวินัยของโรงเรียน โดยอาจจะมีการลอกเลียนแบบจากสื่อต่างๆ เพื่อนในกลุ่ม กลุ่มวัยรุ่นทั่วไปที่มีการแต่งกายที่หลากหลายเพื่อให้ทันสมัย ซึ่งเป็นลักษณะที่ผิดตามระเบียบวินัยของโรงเรียน จึงทำให้ผู้ปกครองสามารถคัดเตือนนักเรียนได้ก่อนขั้นต้น ก่อนที่นักเรียนจะเดินทางมาโรงเรียน จากนั้นก็จะเป็นหน้าที่ของทางโรงเรียนที่จะคอยดูแลควบคุมให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิระวรรณ อามระดิษ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ในเรื่องวินัยในชั้นเรียน อยู่ระดับปานกลาง นอกนั้นอยู่ในระดับต่ำและเมื่อเปรียบเทียบทัศนคติผู้บริหารและครูที่มีต่อประเภทการประพฤติผิดวินัยปรากฏว่าแตกต่างกัน

ด้านความประพฤติ ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนพูดคำหยาบ และนักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นด้วยส่วนใหญ่ที่นักเรียนจะไม่แสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าว พูดจาหยาบคาย หรือแสดงกริยาที่ไม่เรียบร้อยกับผู้ใหญ่ แต่นักเรียนจะมีพฤติกรรมดังกล่าวกับเพื่อนในวัยเดียวกัน ซึ่งอาจเกิดจากความใกล้ชิดสนิทสนมกัน ความคุ้นเคย การปฏิบัติต่อกันมาตั้งแต่ รุ่นต่อรุ่น ซึ่งนักเรียนเองอาจมองว่าเป็นเรื่องปกติสำหรับในกลุ่มของนักเรียน โดยผู้ปกครอง ครู หรือผู้อื่นที่มีความใกล้ชิด ควรเป็นผู้ที่คอยให้คำแนะนำ อบรม สั่งสอนให้นักเรียนประพฤติตนให้ถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชติการณ สุขเกษม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การ

กระทำผิดวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนที่กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ความผิดวินัยที่นักเรียนทำ คือ ลืมทำการบ้าน ขูดหรือเล่นเสียงดังในห้องเรียน แสดงกิริยามารยาทที่ไม่สุภาพเรียบร้อยกับเพื่อน ลอกการบ้านเพื่อนล้อเลียนหรือแกล้งเพื่อน ไม่เชื่อคำสั่งครู ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน สวมเสื้อที่ไม่สุภาพ เรียบร้อยไว้ผมยาวเกินกำหนด สวมรองเท้าเตะมาโรงเรียน เดินรับประทานอาหารหรือขนมบนท้องถนนมาโรงเรียนสายและเข้าเรียนชั้นไม่ตรงเวลา สาเหตุของการกระทำผิดของนักเรียนก็คือการสอนของครู ความบังเอิญและความไม่ตั้งใจของนักเรียน สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทางบ้าน โรงเรียน และสื่อมวลชน ตลอดจนภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ด้านความรับผิดชอบ ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่โรงเรียนมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือ นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่คุณปกครองมอบหมาย และนักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่านักเรียนมีความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย ไม่ว่าจะป็นงานที่ผู้ปกครองหรือครูมอบหมายให้ก็ตาม ซึ่งนักเรียนก็จะมีการลงมือทำงานทุกครั้ง โดยที่ผู้ปกครองเองจะเป็นผู้ที่คอยแนะนำและช่วยเหลือในส่วนที่นักเรียนไม่สามารถลงมือทำเองได้ จึงทำให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงพฤติกรรมของนักเรียนว่านักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ถึงแม้ว่าบางครั้งนักเรียนจะมีความเกียจคร้านบ้างก็ตาม ในการทำการบ้าน แต่เมื่อมีผู้คอยแนะนำนักเรียนก็จะมีความพยายามมากขึ้นในการทำงานให้สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อ้อยทิพย์ ทองดี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาจริยธรรมด้านความรับผิดชอบด้วยวิธีการสร้างความตระหนักและการปรับพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโคกพิทยา จังหวัดอุดรดิษฐ์ ปีการศึกษา 2536 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการพัฒนาจริยธรรมด้านความรับผิดชอบด้วยวิธีการสร้างความตระหนักและการปรับพฤติกรรม มีคะแนนจริยธรรมด้านความรับผิดชอบก่อนและหลังทดลองแตกต่างกันและผลการเปรียบเทียบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการพัฒนาจริยธรรมด้านความรับผิดชอบด้วยวิธีการสร้างความตระหนักและการปรับพฤติกรรมมีจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการพัฒนาจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

5.2.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครองที่มีตามเพศ อายุ และระดับ การศึกษา ต่างกัน

1) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน
โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครองจำแนกตามเพศ โดยรวมและราย
ด้าน ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างก็มีความ
คิดเห็นว่า นักเรียนมีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ซึ่งผู้ปกครองเองก็จะคอยดูแลความ
เรียบร้อยของนักเรียนทุกครั้งก่อนออกจากบ้าน อีกทั้งทุกครั้งที่มีการพบปะระหว่างครูกับผู้ปกครอง
ก็จะมีการรายงานความประพฤติของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบในแต่ละครั้ง จึงทำให้ผู้ปกครอง
สามารถติดตามพฤติกรรมของนักเรียนได้ตลอดว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันหรือไม่
ระหว่างที่อยู่ที่บ้านกับโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชติการณ สุขเกษม ได้ศึกษาวิจัย
เรื่อง การกระทำผิดวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่เป็น
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ความผิดวินัยที่นักเรียน
ทำ คือ ลืมทำการบ้าน คุยหรือเล่นเสียงดังในห้องเรียน แสดงกิริยามารยาทที่ไม่สุภาพเรียบร้อยกับ
เพื่อน ลอกการบ้านเพื่อน ล้อเลียนหรือแกล้งเพื่อน ไม่เชื่อคำสั่งครู ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน สวมเสื้อ
ที่ไม่สุภาพเรียบร้อยไว้หมยวเกินกำหนด สวมรองเท้าแตะมาโรงเรียน เดินรับประทานอาหารหรือ
ขนมบนท้องถนนมาโรงเรียนสายและเข้าเรียนชั้นไม่ตรงเวลา สาเหตุของการกระทำผิดของ
นักเรียนก็คือการสอนของครู ความบังเอิญและความไม่ตั้งใจของนักเรียน สภาพแวดล้อมต่าง ๆ
ทางบ้าน โรงเรียน และสื่อมวลชน ตลอดจนภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน
โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครองจำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน
ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองต่างก็มีอายุที่ใกล้เคียงกัน มีประสบการณ์ใน
การเลี้ยงที่ไม่แตกต่างกันมากนัก จึงทำให้ผู้ปกครองสามารถที่จะมองเห็นถึงพฤติกรรมในการ
ปฏิบัติตนของนักเรียนว่ามีการเปลี่ยนไปอย่างไร สามารถที่จะให้คำแนะนำกับนักเรียน ได้อย่าง
ใกล้ชิด ซึ่งนักเรียนเองก็สามารถที่จะปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากผู้ปกครองได้ ซึ่งสอดคล้องกับ
งานวิจัยของ วิระวรรณ อามระดิษ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียน
ราษฎร์ และโรงเรียนสาธิต มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องค่านิยม เรื่อง ความมีระเบียบวินัย อยู่ใน
เกณฑ์ที่น่าพอใจ จะเห็นได้จากนักเรียนมีความคิดเห็นด้วยส่วนใหญ่ในเรื่องระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับ
การปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัดว่า การออกนอกบริเวณ โรงเรียน

ควรขออนุญาตครูทุกครั้ง และเห็นด้วยที่ว่า ผู้ที่ฝ่าฝืนระเบียบวินัยย่อมจะนำความเดือดร้อนมาสู่คณะ การแอบสูบบุหรี่ในโรงเรียนเป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่ควรปฏิบัติ การห้อยโหนบันไดรดโดยสาร เป็นการกระทำผิดกฎจราจร

3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ของผู้ปกครองจำแนกตามระดับการศึกษาโดยรวม และรายค่าน ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองส่วนมากมีการศึกษาไม่สูงมากนัก จึงมีความต้องการที่จะให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่ดี เป็นผู้ที่มีความประพฤติเรียบร้อย ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ซึ่งการส่งเสริมการศึกษาคือสิ่งที่จำเป็น และผู้ปกครองเองก็มีความคิดเห็นที่ว่าถ้าหากนักเรียนได้รับการศึกษาที่ดี มีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน นักเรียนก็จะเป็นผู้ที่ดีในอนาคต และสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้อื่น ได้ปฏิบัติตามได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา สดสง่า ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง วินัยของนักเรียนการประพฤตินักเรียนป้องกันและการแก้ไขตามทัศนะของผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องวินัยในชั้นเรียนอยู่ระดับปานกลาง นอกนั้นอยู่ในระดับต่ำและเมื่อเปรียบเทียบทัศนะผู้บริหารและครูที่มีต่อประเภทการการประพฤตินักเรียนปรากฏว่า แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ด้านการแต่งกาย ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ไม่ใช่เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นและไม่เหมาะสมสำหรับวัยของนักเรียน

2) ด้านความปลอดภัย ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ไม่ควรให้นักเรียนมีการพกอาวุธมาโรงเรียน เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดต่อตนเองและผู้อื่นได้

3) ด้านความรับผิดชอบ ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมในการทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตรงตามระยะเวลาที่กำหนด เพื่อนักเรียนจะได้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองมากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ผลจากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป ดังนี้

- 1) ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา
- 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ธรรมสาร, 2527.
- กรมวิชาการ. กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.
- กิติมา ปรีดีคิลก. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : อักษราพิพัฒน์, 2542.
- จำรอง เงินดี. เอกสารคำสอนวิชาจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.
- ชัยฤกษ์ วราวิทยา. การบริหารโรงเรียนเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2536.
- ชุมศักดิ์ อินทร์ศักดิ์. การบริหารและการนิเทศภายในโรงเรียน. ปัตตานี : ฝ่ายเทคโนโลยีการศึกษา สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2546.
- เชาวน์ มณีวงศ์. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพมหานคร : บุรพาสาสน์, 2545.
- เชาวน์ มณีวงศ์. การบริหารกิจการนักเรียน. ม.ป.ท., 2548.
- ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพมหานคร : เทียมฟ้าการพิมพ์, 2549.
- ธำรง บัวศรี. หลักการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : แพรววิทยา, 2546.
- ธีรวุฒิ ประทุมทรัพย์. การบริหารบุคลากรทางการศึกษา. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2534.
- นพมาศ ชีรเวทิน. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
- นวม สงวนทรัพย์. สารัตถจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พรีนติ้งเฮาส์, 2535.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : พิชาญพรีนติ้ง, 2534.
- ประเทิน มหาจันทร์. เลี้ยงลูกถูกวิธี. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โรงเรียนสตรีเนติศึกษา, 2547.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ความคิดเห็น : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พีระพัฒนา, 2526.
- ประสาธ อิศรปรีดา. จิตวิทยาการเรีนรู้กับการสอน. กรุงเทพมหานคร : กราฟิการ์ต, 2523.

- พนัส หันนาคินทร์. การสอนค่านิยมและวัฒนธรรม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2543.
- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารบุคลากรในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2544.
- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาการพิมพ์, 2549.
- พรรณี ช. เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, 2528.
- พระธรรมปิฎก. วินัยเรื่องที่ใหญ่กว่าที่คิด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2539.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางสถิติ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2549.
- พิศณุ ฟองศรี. การวิจัยการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : เทียมฟ้าการพิมพ์, 2549.
- ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ. การบริหารโรงเรียน หลักการและแนวการปฏิบัติ. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2538.
- ภิญโญ สาร. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศึกษาภัณฑ์พานิช, 2546.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2546.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2525.
- ลัดดา กิตติวิภาค. ความคิดเห็นทางสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์การพิมพ์, 2525.
- วิจิตร อาชวะชกุล. เทคนิคมนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ โอ เอส พรินต์ติ้งเฮาส์, 2538.
- ศุภนิษฐ์ วัฒนธาดา. คู่มือจิตวิทยาการศึกษา : ทฤษฎีและปฏิบัติ. พระนครศรีอยุธยา : โรงพิมพ์เทียบวัฒนา, 2548.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2529.
- ส่งศรี ชมพวงศ์. การวิจัย. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549.
- สนอง เครื่องมาก. คู่มือการสอนปฏิบัติการ. นครสวรรค์ : วิสุทธิการพิมพ์, 2549.
- สมพงษ์ จิตระดับ. การสอนจริยธรรมในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ โอ เอส พรินต์ติ้งเฮาส์, 2540.
- สมยศ นาวิการ. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, 2536.
- สมศักดิ์ ศรีมานิชย์. การบริหารมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2544.
- สุชา จันทร์โฮม. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

- สุดโท เจริญสุข. จิตวิทยา : สำหรับอุดมศึกษาปัญญาชน. กรุงเทพมหานคร: สุณีัยการพิมพ์, 2550.
- สุภาพ วาดเขียน และอรพิน โภชนา. การประเมินผลการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- โสภา ชูพิกุลชัย และคนอื่นๆ. ยุทธวิธีและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และสังคมในทศวรรษหน้า. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525.
- หวน พันธุ์พันธ์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2548.
- อรุณ รักธรรม. หลักมนุษย์สัมพันธ์กับการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- อุทัย หิรัญโต. หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2540.

2) วิทยานิพนธ์/ สารนิพนธ์ และรายงานการวิจัย

- กฤษณะ สันธุเวช. “ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการสำนักงานเขตดอนเมือง”. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2538.
- ขนิษฐา ธรรมนิยม. “ความรู้ ทักษะคติ และการปฏิบัติตนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ร.บ. ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 และ พ.ร.บ. คุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.
- จ่านงรักษ์ อุดมเศรษฐ์. “ความคิดเห็นของเขาวชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่า”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- จิตเกษม คุระวรรณ. “ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพ โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2541.
- ทวี เสร้ามัญ. “ความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการวิจัยทางสังคมศาสตร์”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.
- นิตา สุวรรณประเทศ. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาประชากรศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษา”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2545.
- ปิยะ ผลวา. “การศึกษาสาเหตุการประพฤติดีกระเบียบบวินัยของนักเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, 2547.

รัชติการณ สุภเกษม. “การศึกษาการกระทำผิดวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12”.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

เรืองเวทย์ แสงวัฒนา. “ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารกับอัตราการศึกษาเพิ่ม
ประชากรของไทย”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย
มหิดล, 2522.

วิระวรรณ อามระดิษ. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2542.

สวาท มุสิกพันธ์. “การศึกษาการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามทัศนะของนักเรียนและครูอาจารย์”. ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา,
2535.

สังวาล สมสนิท. “ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่และการปรับตัวของวัยรุ่น”.
ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2535.

สุนทร ธวัชไพบูลย์. “ความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาต่อกิจการสหกรณ์ร้านค้าในวิทยาลัย
เกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคใต้”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2531.

สุนันท์ พรหมดี. “การเปรียบเทียบพฤติกรรมผิดระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
สังกัด กรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
2540.

สุรพงศ์ เอื้อสิริพรฤทธิ์. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจของผู้บริหารโรงเรียนกับ
ขวัญของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราช”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหา
บัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2541.

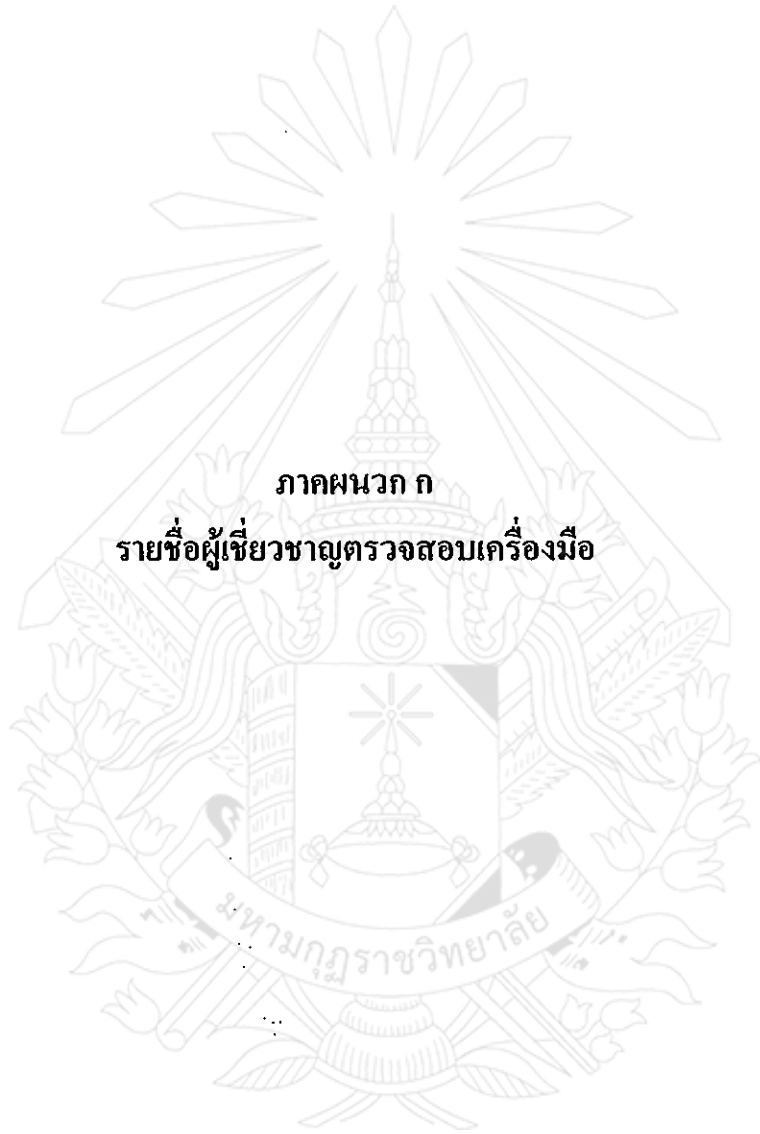
สุวรรณ อร่ามเมธาพงศา. “การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัด
นครศรีธรรมราชในทัศนะของนักเรียน”. ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.

- เสกสรร วัฒนพงษ์. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการประสานงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงกับเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรในพื้นที่ทางหลวงหมายเลข 34 บางนา – บางปะกง”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.
- อนุชา รัชฎูพันธ์. “บทบาทของสถาบันครอบครัวต่อการประพฤติดีกระเบียบวินัยของนักเรียนนักศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนอุดรพิชัยการ-ช่างกล”. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. นายพงศ์พันธ์ สุวรรณชาติสกุล

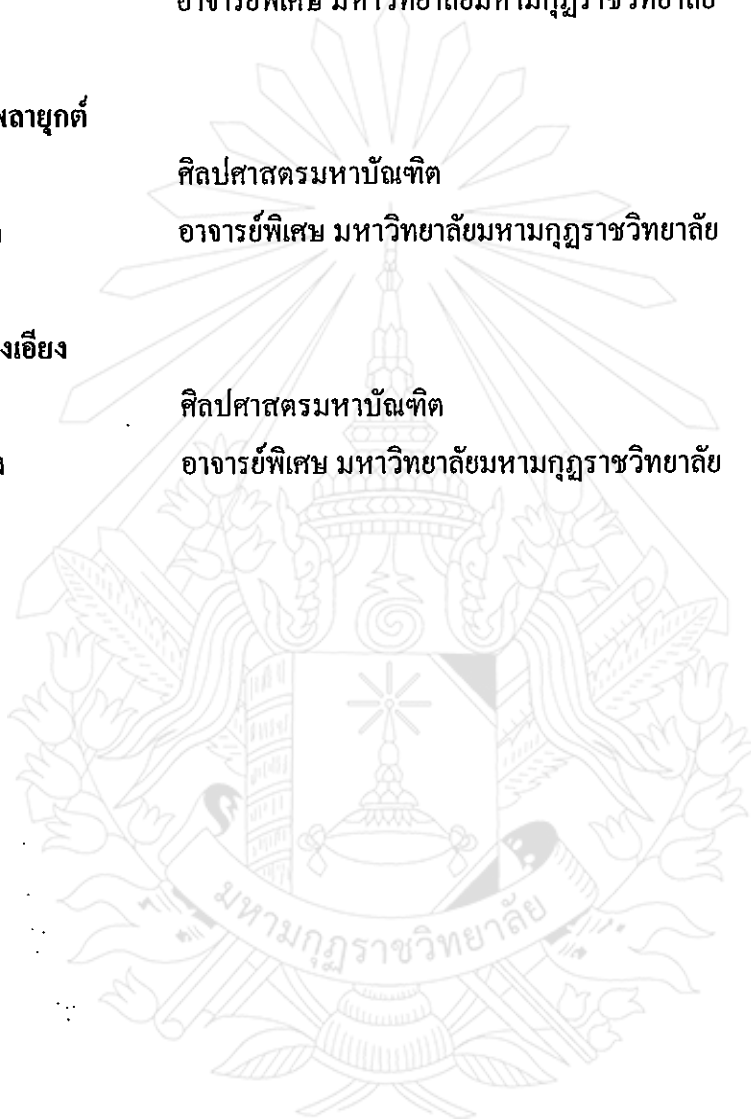
- วุฒิ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2. นายฉลอง กษพลายุภักดิ์

- วุฒิ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3. นายบุญส่ง ทองเอียง

- วุฒิ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕.๒)/๑๖๔๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา
วัดมณีมาวาสวรวิหาร ถนนไทรบุรี ตำบลบ่อบาง
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์บุคลากรเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายพงศ์พันธ์ สุวรรณชาติสกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ . เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายหมะนาวิ หมะอึ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยมี ดร.วิชัย สังข์รัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และศศ.ดร.อาคม วัดไชสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณา และอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นายพงศ์พันธ์ สุวรรณชาติสกุล เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ในทางด้านดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านสาขา ตรวจสอบโครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาร่างขึ้น เพื่อให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าว และขอขอบคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

✽

ขอเจริญพร

(พระครูนิพิฐฐ์สมาจาร(ดร.))

หัวหน้าศูนย์การศึกษาสงขลา

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๗๔๓๒-๔๕๕๓ ต่อ ๑๐๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา
วัดมณีมาวาสวรวิหาร ถนนไทรบุรี ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕.๒)/ร๑๔๕

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายฉลอง คชพลายุกต์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายหมะนาวิ หมะอิ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยมี คร.วิชัย สังข์รัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และผศ.ดร.อาคม วัชโรสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง โครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณา และอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัยวิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นายฉลอง คชพลายุกต์ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในทางด้าน ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ตรวจสอบ โครงสร้างของเครื่องมือ ที่นักศึกษาสร้างขึ้น เพื่อให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ ทางวิชาการต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าว และขอขอบคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูนิพิฐฐมาจาร (ดร.))

หัวหน้าศูนย์การศึกษาสงขลา

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๗๔๓๒-๔๕๔๓ ต่อ ๑๐๖

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕.๒)/๖๖๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา
วัดมณีมาวาสวรวิหาร ถนนไทรบุรี ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอลความอนุเคราะห์บุคลากรเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายบุญส่ง ทองเอียง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงร่างสารนิพนธ์	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายหมะนาวิ-หมะอ-นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติ ตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยมี ดร.วิชัย สังข์รัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และผศ.ดร.อาคม วัดไชสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง โครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณา และอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

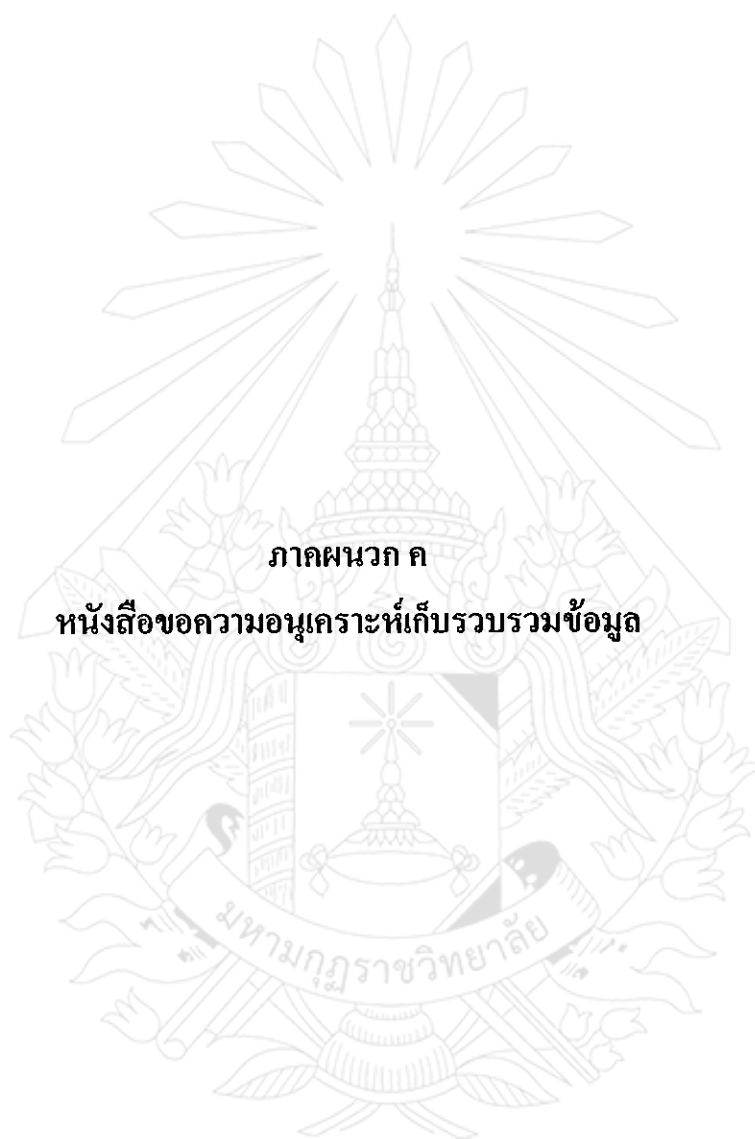
ทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นายบุญส่ง ทองเอียง เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ในทางด้าน ภาษาเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษา ตรวจสอบ โครงสร้างของเครื่องมือที่ นักศึกษาส่งมาขึ้น เพื่อให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าว และขอขอบคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูนิพนธ์สมาจาร(ดร.))
หัวหน้าศูนย์การศึกษาสงขลา

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทร: ๐-๗๔๓๒-๔๕๔๓ ต่อ ๑๐๖

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาสีทราข ศูนย์การศึกษาสงขลา
วัดมณีมาวาสวรวิหาร ถนนไทรบุรี ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕.๒)/๑๕๖

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อจัดทำสารนิพนธ์

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสม็อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นายหมะนาวี หมะอิ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสีทราข ศูนย์การศึกษาสงขลา กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยมี ดร.วิชัย สังข์รัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และผศ.ดร.อาคม วัชโรสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว ทางมหาวิทยาลัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูล เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำสารนิพนธ์

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาดังกล่าว และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

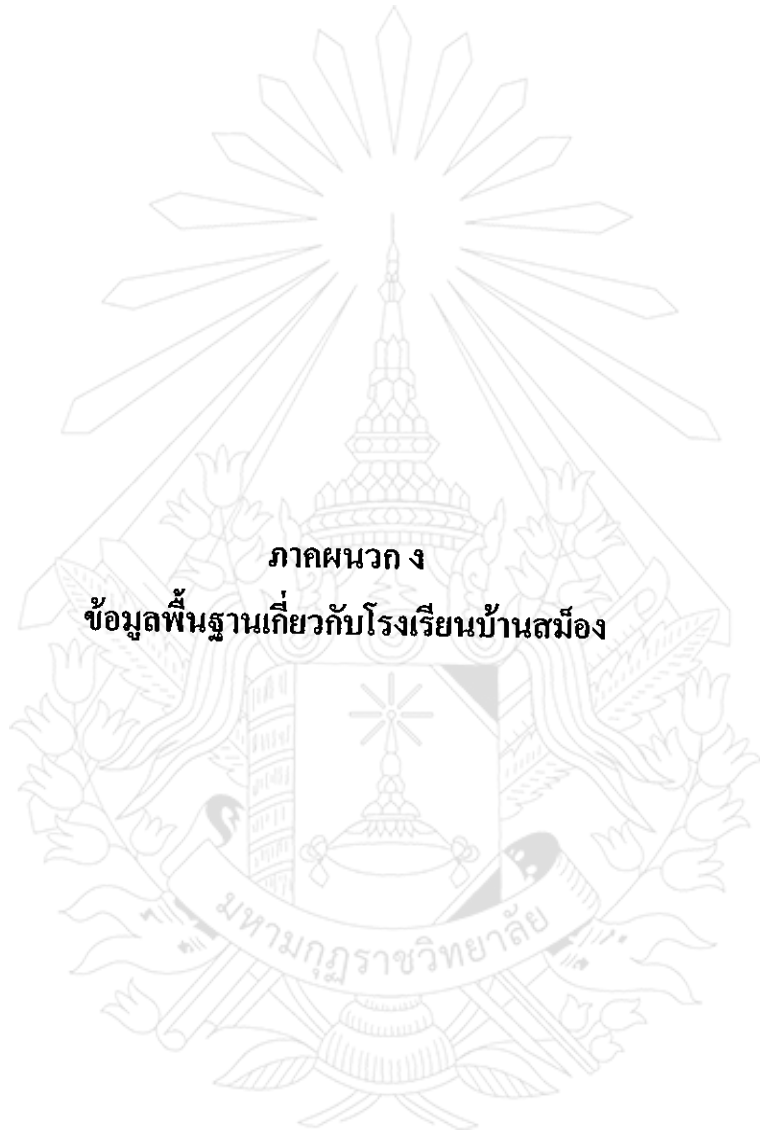
ขอเจริญพร

(พระครูนิพิฐฐ์สมาจาร (ดร.))

หัวหน้าศูนย์การศึกษาสงขลา

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๗๕๓๒-๔๕๔๓ ต่อ ๑๐๖

ภาคผนวก ง
ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโรงเรียนบ้านสมเือง

ประวัติโรงเรียนบ้านสม็อง

โรงเรียนบ้านสม็อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ หมู่ที่ 7 ตำบลปลักหนู อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2511 โรงเรียนมีที่ดิน 4 ไร่ 2 งาน 39 ตารางวา

ในปีการศึกษา 2546 โรงเรียนบ้านสม็อง ได้จัดทำหลักสูตรของโรงเรียนขึ้นเป็นครั้งแรก เรียกว่า “หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2546” ซึ่งทางกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลาง ให้โรงเรียนใช้เป็นแนวทางในการจัดทำ โดยโรงเรียนสามารถจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ใช้การทำสอนเอง สำหรับใช้ปีการศึกษา 2546 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ส่วนปีการศึกษา 2547 ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีการศึกษา 2548 ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับชั้นอนุบาลกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำหลักสูตรชั้นอนุบาลเรียกว่า “หลักสูตรการศึกษา ปฐมวัย” พ.ศ.2545 โดยโรงเรียนได้ใช้เป็นกรอบจัดทำหลักสูตรปฐมวัย ให้สอดคล้องตามแนวทางหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และใช้ทำการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 เป็นต้นมา ปัจจุบันโรงเรียนมีข้าราชการครู 6 คน ข้าราชการครูช่วยปฏิบัติราชการ 1 คน ครูพนักงานราชการ 5 คน ลูกจ้างประจำ 1 คน นักเรียน จำนวน 136 คน

ข้อมูลทั่วไป

- 1) โรงเรียนบ้านสม็อง ตั้งอยู่หมู่ที่ 7 ตำบลปลักหนู อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา รหัสไปรษณีย์ 90160 โทรศัพท์ 074-300155
- 2) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 4) เขตพื้นที่บริการ หมู่ที่ 7 บ้านสม็อง ตำบลปลักหนู อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา

ผู้บริหาร นายพงศ์พันธ์ สุวรรณชาติสกุลวุฒิการศึกษาสูงสุด กศ.ม. การบริหารการศึกษา ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2551 จนถึงปัจจุบัน

ครูที่ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการ

- 1) ครูประจำการที่สอนตรงวิชาเอก - โท 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.17 สอนตรงตามความถนัด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00
- 2) ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอื่นๆ
- 3) มีนักเรียนที่มีความบกพร่องเรียนร่วม 6 คน
- 4) มีนักเรียนที่มีภาวะทุพโภชนาการ- คน
- 5) มีนักเรียนปัญญาเลิศ - คน
- 6) มีนักเรียนต้องการความช่วยเหลือพิเศษ - คน
- 7) จำนวนนักเรียนต่อห้อง (เฉลี่ย) 16 คน
- 8) อัตราส่วน นักเรียน: ครู = 14:1

วิสัยทัศน์โรงเรียน

ภายในปี 2553 โรงเรียนบ้านสม็อง จะมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพร่วมกับชุมชน เพื่อพัฒนาการศึกษาให้นักเรียน เป็นคนดีมีคุณธรรมนำความรู้ ดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข บุคลากรมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

พันธกิจโรงเรียน

- 1) พัฒนาการเรียนการสอนเพื่อนักเรียนมีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและด้านจิตใจ มีความรู้ คู่คุณธรรม
- 2) พัฒนาการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานการบริหาร
- 3) พัฒนาครู บุคลากรให้มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ
- 4) ร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษาในทุกๆด้าน

ทิศทางและเป้าหมาย

โรงเรียนบ้านสม็อง จัดการศึกษาโดยเน้น ความมีคุณภาพทางวิชาการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ ในการดำรงชีวิตบูรณาการเนื้อหา สาระการเรียนรู้ ให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ดำรงตนเป็นคนดีของสังคม มีทิศทางและเป้าหมายดังนี้

- 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา

3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

4) จัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการความรู้ด้านต่างๆ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในสาระ

5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการสอนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

กลยุทธ์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

- 1) กลยุทธ์คุณธรรมนำความรู้และน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
- 2) กลยุทธ์ขยาย โอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชากรวัยเรียนอย่างกว้างขวางและทั่วถึง
- 3) กลยุทธ์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ
- 4) กลยุทธ์กระจายอำนาจและส่งเสริมความเข้มแข็งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา
- 5) กลยุทธ์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน ภาคเอกชนและท้องถิ่นในการจัดการศึกษา
- 6) กลยุทธ์เร่งพัฒนาการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

กลยุทธ์ของโรงเรียนบ้านสมเือง

- 1) เสริมสร้างประสิทธิภาพและกระบวนการบริหารจัดการ สารสนเทศโดดเด่นเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
- 2) ขยายระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้ครบทุกมาตรฐานและตัวบ่งชี้
- 3) จัดบริการการศึกษาในเขตบริการให้ทั่วถึง

- 4) ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
- 5) สนับสนุนให้มีความรู้อย่างหลากหลาย โคนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 6) สนับสนุนให้มีเทคโนโลยี รวมถึงการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- 7) เปิดโอกาสให้บุคลากร ได้รับการพัฒนา และสังคม ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- 8) จัดภูมิทัศน์ของสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้

เป้าประสงค์

- เป้าประสงค์ที่ 1 นักเรียนในวัยเรียนที่เข้าเรียนทุกคน ได้รับการปลูกฝังด้านคุณธรรม และ จริยธรรม
- เป้าประสงค์ที่ 2 นักเรียนที่เข้าเรียนทุกคน ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์อยู่ร่วมในสังคมอย่างมีความสุข
- เป้าประสงค์ที่ 3 บุคลากร ได้ปฏิรูปการจัดการเรียนรู้และให้นักเรียนมี โอกาสเรียนรู้อย่าง เต็มศักยภาพ
- เป้าประสงค์ที่ 4 โรงเรียนมีกระบวนการบริหารที่มีคุณภาพ โดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและ ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- เป้าประสงค์ที่ 5 นักเรียนได้รับการพัฒนาทุกๆด้านเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมี ความสุข
- เป้าประสงค์ที่ 6 เด็กในวัยเรียนในเขตบริการของโรงเรียนทุกคนได้เข้าเรียนและรับบริการ จากโรงเรียนอย่างต่อเนื่องเท่าเทียมกัน
- เป้าประสงค์ที่ 7 บุคลากรได้รับการพัฒนาและมีความก้าวหน้าในอาชีพ
- เป้าประสงค์ที่ 8 สภาพแวดล้อมในโรงเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและชุมชน
- เป้าประสงค์ที่ 9 ชุมชนมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการศึกษาร่วมกับ การพัฒนาคุณภาพ การศึกษา

ภาคผนวก จ
แบบสอบถาม

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตรวจแบบสอบถาม

คำชี้แจง

กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าข้อที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- ชาย
 หญิง

2. อายุ

- ต่ำกว่า 30 ปี
 30-40 ปี
 มากกว่า 40 ปี

3. ระดับการศึกษา

- ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษา-เทียบเท่า
 ปริญญาตรีขึ้นไป

ตอนที่ 2

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน
โรงเรียนบ้านสมเือง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

โปรดอ่านแบบสอบถามนี้ทั้งหมด 38 ข้อ กรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือ ที่ตรงกับระดับพฤติกรรมความประพฤติ ซึ่งมีระดับพฤติกรรมความประพฤติ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

ตัวอย่าง

ข้อ	พฤติกรรมการประพฤติผิดวินัย ของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	นักเรียนร้องเพลงในขณะที่ครูกำลังสอน			/		

จากตัวอย่างข้อ 0 แสดงว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการประพฤติผิดวินัยในการร้องเพลงใน
ขณะที่ครูกำลังสอน อยู่ในระดับปานกลาง

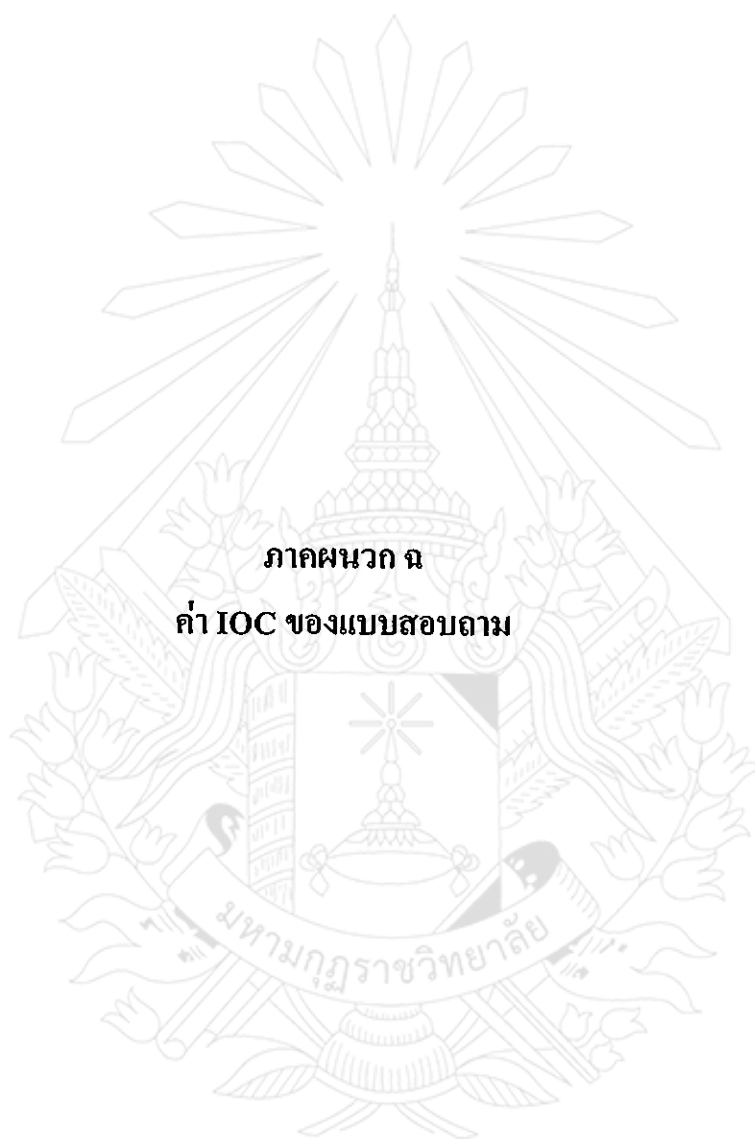
ข้อ	พฤติกรรมการประพฤติผิดวินัย ของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	นักเรียนมีพฤติกรรมปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้อยู่ในระดับใด ด้านการแต่งกาย					
2	นักเรียนปักชื่อและสกุลของ นักเรียนที่อกเสื้อเบื้องขวา
3	นักเรียนปักอักษรย่อของ โรงเรียนที่อกเสื้อเบื้องขวา
3	นักเรียนสวมเสื้อของผู้อื่นมา โรงเรียน

ข้อ	พฤติกรรมการประพฤตินิสัย ของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4	นักเรียนสวมกางเกงหรือ กระโปรงตามระเบียบของ โรงเรียน
5	นักเรียนสวมชุดพลศึกษาตาม ระเบียบของโรงเรียน
6	นักเรียนสวมถุงเท้าตามระเบียบ ของโรงเรียน
7	นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียน
8	นักเรียนสวมรองเท้าตาม ระเบียบของโรงเรียน
9	นักเรียนสวมรองเท้าแตะมา โรงเรียน
10	นักเรียนไว้เล็บยาวและตกแต่ง อย่างสวยงาม
11	นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือ เจลแต่งผมเพื่อการเสริมสวย
12	นักเรียนสวมใส่เครื่องประดับ ที่มีค่า เช่น สร้อยคอ ต่างหู แหวน นาฬิกาข้อมือเพื่อตกแต่ง ด้านความประพฤตินิสัย
13	นักเรียนมาโรงเรียนสาย
14	นักเรียนหนีเรียนบางรายวิชา
15	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่ โรงเรียนจัดขึ้น
16	นักเรียนทุจริตในการสอบ
17	นักเรียนแสดงกิริยาหยาบคาย ก้าวร้าวครู อาจารย์

ข้อ	พฤติกรรมการประพัตติคดี วินัยของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18	นักเรียนเชื่อคำสั่งครู อาจารย์
19	นักเรียนส่งงานที่ได้รับมอบหมาย
20	นักเรียนส่งเสียงรบกวนผู้อื่นขณะเรียน
21	นักเรียนทานขนมหรืออาหารอื่นในขณะเรียน
22	นักเรียนดูหนังสือหรือทำอย่างอื่นในขณะครูสอน
23	นักเรียนพูดคุยหรือเล่นในขณะครูกำลังสอน
24	นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน
25	นักเรียนพูดคำหยาบ
26	นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท
27	นักเรียนสูบบุหรี่ในโรงเรียน
28	นักเรียนประพัตติคดีในทำนองผู้สาว
29	นักเรียนทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน
30	นักเรียนขีดเขียน โต๊ะ เก้าอี้ผนังห้องเรียน
31	นักเรียนทิ้งขยะเป็นที่
32	นักเรียนทำตามกฎจราจร
33	นักเรียนเล่นการพนัน
34	นักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน

ข้อ	พฤติกรรมการประพฤติดิ วินัยของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
35	นักเรียนเข้าแถวในการรับ บริการอาหารกลางวันและ รับบริการอื่น ๆ ด้านความรับผิดชอบ
36	นักเรียนทำการบ้านที่ได้รับ มอบหมาย
37	นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่ โรงเรียนมอบหมาย
38	นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ผู้ปกครองมอบหมาย

ภาคผนวก ฉ
คำ IOC ของแบบสอบถาม

ผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถาม

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านสมเือง
อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	+1	0	-1	
ด้านการแต่งกาย				
1. นักเรียนปักชื่อและสกุลของนักเรียนที่อกเสื้อเบ๊อง ขวา	2	1		0.67
2. นักเรียนปักอักษรย่อของโรงเรียนที่อกเสื้อเบ๊องขวา	3			1
3. นักเรียนสวมเสื้อของผู้อื่นมาโรงเรียน	2	1		0.67
4. นักเรียนสวมกางเกงหรือกระโปรงตามระเบียบของ โรงเรียน	2	1		0.67
5. นักเรียนสวมชุดพลศึกษาตามระเบียบของโรงเรียน	3			1
6. นักเรียนสวมถุงเท้าตามระเบียบของโรงเรียน	2	1		0.67
7. นักเรียนสวมถุงเท้ามาโรงเรียน	3			1
8. นักเรียนสวมรองเท้าตามระเบียบของโรงเรียน	3			1
9. นักเรียนสวมรองเท้าแตะมาโรงเรียน	3			1
10. นักเรียนไว้เล็บยาวและตกแต่งอย่างสวยงาม	3			1
11. นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือเจลแต่งผมเพื่อการ เสริมสวย	3			1
12. นักเรียนสวมใส่เครื่องประดับที่มีค่า เช่น สร้อยคอ ต่างหู แหวน นาฬิกาข้อมือเพื่อตกแต่ง	2	1		0.67
ด้านความประพฤติ				
13. นักเรียนมาโรงเรียนสาย	3			1
14. นักเรียนหนีเรียนบางรายวิชา	2	1		0.67
15. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น	3			1
16. นักเรียนทุจริตในการสอบ	3			1

ประเด็นคำถาม	ผู้เกี่ยวข้อง			ค่า IOC
	+1	0	-1	
17. นักเรียนแสดงกิริยาหยาบคาย ก้าวร้าวครู อาจารย์	3			1
18. นักเรียนเชื่อคำสั่งครู อาจารย์	2	1		0.67
19. นักเรียนส่งงานที่ได้รับมอบหมาย	3			1
20. นักเรียนส่งเสียงรบกวนผู้อื่นขณะเรียน	3			1
21. นักเรียนทานขนมหรืออาหารอื่นในขณะที่เรียน	3			1
22. นักเรียนดูหนังสือหรือทำอย่างอื่นในขณะที่ครูสอน	3			1
23. นักเรียนพูดคุยหรือเล่นในขณะที่ครูกำลังสอน	3			1
24. นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน	2	1		0.67
25. นักเรียนพูดคำหยาบ	3			1
26. นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท	3			1
27. นักเรียนสูบบุหรี่ในโรงเรียน	3			1
28. นักเรียนประพฤติดนในทำนองผู้สาว	3			1
29. นักเรียนทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน	3			1
30. นักเรียนขีดเขียน โต๊ะ เก้าอี้ ผนังห้องเรียน	3			1
31. นักเรียนทิ้งขยะเป็นที่	3			1
32. นักเรียนทำตามกฎจราจร	2	1		0.67
33. นักเรียนเล่นการพนัน	2	1		0.67
34. นักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน	3			1
35. นักเรียนไม่เข้าแถวในการรับบริการอาหารกลางวันและรับบริการอื่น ๆ	2	1		0.67
ด้านความรับผิดชอบ				
36. นักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย	3			1
37. นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่โรงเรียนมอบหมาย	3			1
38. นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้ปกครองมอบหมาย	3			1

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล : นายหมะนาวิ หมะอิ
- วัน เดือน ปี เกิด : 15 กันยายน พ.ศ. 2518
- ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ 50/1 หมู่ที่ 7 ตำบลปลักหนู อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา
- การศึกษา
- พ.ศ. 2538 : มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาทวีวิทยาคม
- พ.ศ. 2542 : ปริญญาตรี สาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ศึกษา สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- หน้าที่การงาน
- พ.ศ. 2542 : พนักงานบริษัทเซาเทิร์นแอมไพร์
- พ.ศ. 2543 : ผู้จัดการขายบริษัทพรภัทรประกันชีวิต
- พ.ศ. 2544 : ธุรกิจส่วนตัว
- พ.ศ. 2548 : ครูอัตราจ้าง โรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา
- พ.ศ. 2550-ปัจจุบัน : ครูพนักงานราชการ โรงเรียนบ้านสม็อง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา